

KOMMUNALVALGET 2025 – ET VALG OM GAZA?

EN UNDERSØGELSE AF FOLKETINGETS
PARTIER OG DERES HOLDNINGER TIL
ISRAEL-PALÆSTINA

Indholdsfortegnelse

Et Gazavalg?	1
Metodisk ramme	4
<i>Sammenfatning af danske partiers positioner</i> <i>ift. vurderingsrammen</i>	7
Analyse af partiernes holdninger	9
<i>Socialistisk Folkeparti</i>	10
<i>Alternativet</i>	17
<i>Enhedslisten</i>	23
<i>Liberal Alliance</i>	33
<i>Radikale Venstre</i>	39
<i>Socialdemokratiet</i>	44
<i>Moderaterne</i>	51
Sammenfatning	56
Litteraturliste	59

Et Gazavalg?

Kriterium er et uafhængigt medie, som søger at præsentere det islamiske alternativ til den dominerende vestlige diskurs. I den sammenhæng har Kriterium udarbejdet en rapport, som søger at afdække Folketingets partiers holdninger til spørgsmålet om Israel-Palæstina. Der er tale om en undersøgelse, som kun analyserer Folketingets partiers udtalelser, stemmeafgivninger og handlinger inden for de seneste to år med henblik på at belyse, hvordan partierne har positioneret sig i lyset af de seneste to års begivenheder og Israels igangværende folkemord.

Rapporten udarbejdes i forbindelse med kommunalvalget den 18. november 2025 med henblik på at afdække, om der er nogen reel forskel blandt partierne, når det kommer til Israel-Palæstina. Som et resultat af Israels folkemord i Gaza de seneste to år, har der været en folkestemning, særligt blandt muslimer, som ønsker at gøre kommunalvalget 2025 til et "Gazavalg". Det er forstået på den måde, at de etablerede partier skal mærke det i vælgertilslutningen, hvis de har antaget en "pro-israelsk" position under det igangværende folkemord.

Selvom kommunalvalget formelt set omhandler lokalpolitiske spørgsmål, tager denne rapport udgangspunkt i, at udenrigspolitiske anliggender – og særligt spørgsmålet om Gaza – i stigende grad præger den kommunale politiske virkelighed. Kommunalpolitikere repræsenterer de samme partier, som på Christiansborg har taget stilling til Israels krigsførelse, og mange lokalpolitikere har selv markeret holdninger til konflikten gennem udtalelser, byrådsforslag eller deltagelse i demonstrationer. Gaza-politikken er derfor ikke et fjernt udenrigspolitisk anliggende, men en del af den politiske identitet og værdimæssige profil, som også afspejles lokalt. Rapporten søger dermed at imødegå opfattelsen af, at analysen skulle være irrelevant for et kommunalvalg, ved at understrege, at partiernes udenrigspolitiske linjer afspejler sig i deres lokale repræsentation og den bredere politiske kultur, de er en del af.

For at kunne give den muslimske, såvel som den ikke-muslimske vælger, så oplyst et grundlag som muligt, søger rapporten at svare på spørgsmålet om, hvorvidt alle folketingets partier reproducerer det samme narrativ omkring Israels eksistensberettigelse. Herunder om de går med på præmissen om, at Israel har ret til at eksistere, annektere og etnisk udrense den oprindelige befolkning. På den måde kan vælgeren vurdere, om der er et parti, som er 'bedre' for Palæstina end andre. Rapporten tager ikke stilling til, om det islamisk set er tilladt at stemme til demokratiske valg eller ej.

Israel blev skabt gennem en selverklæret uafhængighed i 1948 med det resultat, at 80 % af det historiske Palæstina blev besat og 750.000 palæstinensere blev fordrevet fra deres land. De sidste 20 % kom til at udgøre Gaza og Vestbredden, hvilket er de grænser, som alle folketingets partier i dag anerkender. Rapporten søger at problematisere denne præmis og sætte spørgsmålstegn ved, om et parti reelt set er pro-palæstinensisk, hvis udgangspunktet er, at oprettelsen af Israel i 1948 og den efterfølgende etniske udrensning anses for legitim. Med andre ord, hvis et parti anser den stat, som blev erklæret i 1948, og som efterfølgende besatte og etnisk udrensede den oprindelige befolkning for legitim, vil partiet ikke blive anset for "pro-palæstinensisk".

Hvis et parti derfor anerkender Israel, som en stat der har ret til at kolonisere, besætte og annektere det historiske Palæstina på bekostning af den oprindelige befolkning, vurderes partiet som "pro-israelsk". Omvendt, hvis partiet aktivt arbejder for en afslutning på besættelsen af det historiske Palæstina og anerkender palæstinenserne ret til tilbagevenden, vurderes partiet som "pro-palæstinensisk". Hvis et parti indtager en mellemposition mellem disse to kategorier, dvs. en tilsyneladende neutral position, vurderes partiet til at have indtaget en passiv position, som indirekte er en tilskyndelse til bevarelsen af status quo og dermed i sin essens ikke neutral.

I sin undersøgelse af partiernes holdninger stiller rapporten tre grundlæggende spørgsmål: 1) Hvordan har partierne placeret sig i spørgsmålet om en selvstændig palæstinensisk stat; 2) hvordan har de stillet sig i forhold til fortsat samarbejde med Israel; og 3) hvordan har de forholdt sig til Israels krigsførelse efter 7. oktober. På baggrund af disse spørgsmål analyseres det, om partierne reelt kæmper for en opløsning af de strukturer, som har skabt den indledende undertrykkelse og forfølgelse af det palæstinensiske folk, eller om de reproducerer de strukturer, som har ledt til undertrykkelsen til at begynde med, navnlig oprettelsen af den israelske stat og besættelsen af det historiske Palæstina.

Rapporten er delt op i et indledende metodeafsnit, som gennemgår de analytiske briller herunder de målekriterier, som er blevet anvendt til at vurdere om et parti er pro-israelsk henholdsvis pro-palæstinensisk vis-à-vis passivt. Dernæst kommer et analyseafsnit, som gennemgår udvalgte partier i folketinget, og hvordan de har forholdt sig til rapportens tre grundlæggende spørgsmål:

- 1) Anerkendelse af Palæstina og tostatsløsningen
- 2) Fortsat samarbejde med Israel – økonomisk, politisk, militært og kulturelt og
- 3) Holdning til Israels krigsførelse efter 7. oktober 2023.

Hvert parti vil blive analyseret på baggrund af disse spørgsmål og kategoriseret i henhold til målekriterierne, hvor partiet ud fra en samlet vurdering kan opnå en kategorisering af enten pro-palæstinensisk, passivt eller pro-israelsk med eventuelle nuancer specificeret.

Rapporten har valgt kun at fokusere på partier, som er en del af folketinget og derfor har kunnet producere kvantificerbar og målbar data i form af stemmeafgivelser, udtalelser og handlinger over de seneste to år. Dernæst er partierne valgt, fordi det forventes, at majoriteten af de muslimske stemmer vil fordele sig på disse partier. Undersøgelsen vil fokusere på følgende partier og i denne rækkefølge:

- Socialistisk Folkeparti (F)
- Alternativet (Å)
- Enhedslisten (Ø)
- Liberal Alliance (I)
- Radikale Venstre (B)
- Socialdemokratiet (A)
- Moderaterne (M)

Afslutningsvis vil rapporten komme med en sammenfattende konklusion og opsummere partiernes position og kategoriseringen af dem som enten passive, pro-palæstinensiske eller pro-israelske. Hensigten er at give den enkelte vælger et oplyst grundlag til at vurdere partiernes position og meddelagtighed, når det kommer til spørgsmålet om Israel-Palæstina og det pågående folkedrab. Her søger rapporten at svare på det overordnede spørgsmål: er der reelt en nogen forskel, når det kommer til partiernes positioner i "konflikten", eller er alle partierne i deres grundessens zionistiske og dermed opretholdere og forsvarere af den israelske stat og status quo?

Metodisk ramme

Tilgangen i denne analyse er udviklet som et selvstændigt metodisk greb, der kombinerer islamisk normativ etik og antikolonial teori. Valget af ramme er bevidst positioneret som et alternativ til den dominerende vestlige realpolitiske tradition og søger at operationalisere begreber som *'adl* (retfærdighed), *dhulm* (uretfærdighed) og *al-ard al-muqaddasa* (den hellige jord) i vurderingen af danske partiers holdninger til Palæstina.

De opstillede kriterier for vurdering af danske partiers holdninger til Palæstina tager sit afsæt i et antikolonialt og islamisk perspektiv. Analysen hviler på forståelsen af, at Israel udøver en ulovlig besættelse og kolonisering af hele det historiske Palæstina, og at den centrale konflikt derfor ikke kan reduceres til et spørgsmål om "gensidig sikkerhed" eller "territorial tvist", men må forstås som et spørgsmål om afkolonisering, ret til selvbestemmelse og tilbagevenden.

Denne position indebærer, at vurderingen af partiernes politik i denne rapport ikke er "neutral" i traditionel diplomatisk eller vestlig realpolitisk forstand, men eksplicit forankret i et normativt islamisk verdensbillede, hvor politiske handlinger vurderes ud fra deres forhold til *'adl* (retfærdighed) og *dhulm* (uretfærdighed). Analysen er dog realpolitisk i islamisk og antikolonial betydning, idet den tager udgangspunkt i faktiske politiske beslutninger, stemmeafgivelser og udtalelser, men vurderer disse i forhold til deres moralske betydning og etiske implikationer – og ikke blot deres strategiske nytte. Hvor klassisk vestlig realpolitik afsøger, hvad der tjener statens interesser, spørger den islamiske tilgang derimod om, hvad der opretholder eller underminerer *'adl* (retfærdighed) og frihed for *mustad'afin* (de undertrykte). Formålet er således ikke at vurdere "balance" mellem parterne, men at undersøge, i hvilken grad danske partier reproducerer eller udfordrer de strukturer, der opretholder besættelse, apartheid og undertrykkelse.

I dansk politisk diskurs anvendes betegnelsen "pro-palæstinensisk" ofte i betydningen af "sympati" med den palæstinensiske befolkning og støtte til en tostatsløsning. I nærværende analyse anvendes betegnelsen derimod i en strukturel og dekolonial betydning, hvor kriteriet er, om et parti aktivt arbejder for at afvikle besættelsen, sikre retten til tilbagevenden og afslutte de institutionelle apartheidstrukturer. Denne forskel betyder, at partier, der selv betegner sig som "pro-palæstinensiske", i denne ramme kan blive klassificeret som "ikke-pro-palæstinensiske", fordi deres politik i praksis fastholder status quo.

Denne vurderingsmodel tager afsæt i et islamisk perspektiv på 'adl (retfærdighed), modstand mod *dhulm* (undertrykkelse) og beskyttelsen af hellig jord. I et islamisk optik er Palæstina ikke blot et politisk eller nationalt territorium, men et område med religiøs og åndelig betydning, der i klassisk islamisk retslære betragtes som hellig og ukrænkelig jord, der tilhører hele den muslimske nation. Ud fra dette udgangspunkt forstås den israelske besættelse ikke som en "konflikt mellem to parter", men som en uretmæssig besættelse af hellig jord.

Kategorisering:

Analysen opererer med tre overordnede kategorier, som danner rammen for vurderingen af danske partiers positioner i forhold til Palæstina:

1. Pro-palæstinensisk:

Partier, der aktivt arbejder for en afslutning på besættelsen af hele det historiske Palæstina, støtter sanktioner, boykot og ophør af samarbejde med besættelsesmagten samt anerkender palæstinenserens ret til tilbagevenden. Denne position vurderes i islamisk etik som værende i overensstemmelse med princippet om 'adl (retfærdighed) og støtte til *mustad'afin* (de undertrykte), som Qur'anen pålægger de troende at beskytte.

2. Passivitet:

Partier, der udtrykker bekymring for volden og den humanitære situation, men uden at udfordre besættelsens strukturelle årsager eller tage stilling til dens illegitimitet. Denne position svarer til en passiv eller angiveligt "neutral" holdning, som i islamisk etik kan forstås som en svækkelse af pligten til at fremme det gode og forhindre det onde.

3. Pro-israelsk:

Partier, der forsvarer Israels ret til at eksistere, dens handlinger og legitimerer besættelsen eller fastholder militært, økonomisk og/eller politisk samarbejde med besættelsesmagten – også når dette fremstilles som "balanceret diplomati" eller "dialog".

Denne position hviler ofte på eller overlapper med zionismens ideologiske grundlag, som hævder, at jøder har en særlig ret til et eksklusivt hjemland i det historiske Palæstina.

I en islamisk optik repræsenterer dette en støtte til *dhulm* og en tilsidesættelse af 'adl, da det indebærer en aktiv eller passiv accept af uretfærdighed og besættelse af hellig jord (*al-ard al-muqaddasa*).

Metodisk anvendelse:

Metoden vurderer således ikke partiernes politik ud fra nationalistiske eller etnocentriske kriterier, men ud fra deres forhold til retfærdighed, besættelse og solidaritet med de undertrykte – principper, som er centrale i islams sociale og politiske etik. Den anvendte vurderingsramme operationaliserer dette udgangspunkt gennem tre grundlæggende spørgsmål, som danner strukturen for hele rapportens analyse.

Grundspørgsmål 1: Anerkendelse af Palæstina og tostatsløsningen

Spørgsmålet undersøger de udvalgte partiers overordnede politik og parlamentariske ageren i relation til spørgsmålet om en officiel dansk anerkendelse af Palæstina som stat samt tostatsløsningen. Begge problemstillinger har i næsten et århundrede været genstand for vedvarende international interesse – en interesse, der er intensiveret væsentligt siden den 7. oktober 2023.

Der fokuseres på partiernes stemmeafgivelser i Folketinget, deres udmeldinger i internationale sammenhænge samt udtalelser fra fremtrædende partimedlemmer. Gennem kortlægning af ovenstående etableres et solidt fundament for besvarelsen af grundspørgsmål 2 og 3.

Grundspørgsmål 2: Fortsat samarbejde med Israel

Spørgsmålet undersøger de udvalgte partiers holdning til fortsat samarbejde med Israel – økonomisk, politisk, militært og kulturelt – i betragtning af den omfattende internationale kritik og fordømmelse af Israels ulovlige krigsførelse i Gaza efter 7. oktober 2023. Det primære kildemateriale er partiernes stemmeafgivelser ved de fremsatte beslutningsforslag samt begrundelserne herfor.

Grundspørgsmål 3: Holdning til Israels krigsførelse efter 7/10

Her afsøges partiernes holdninger til Israels militære fremfærd i Gaza efter den 7. oktober 2023. Af særlig relevans er spørgsmål som: Er der tale om berettiget modstand fra palæstinensisk side? Har Israel ret til selvforsvar som besættelsesmagt? Har gengældelsen (både palæstinensisk og israelsk) været proportionel? Er den humanitære folkeret blevet brudt?

Analysen bygger på en kvalitativ gennemgang af partiernes udtalelser, afstemninger og officielle dokumenter og vurderer, i hvilket omfang de reproducerer eller udfordrer strukturerne af besættelse, apartheid og undertrykkelse. Ved at kombinere islamisk etik og antikolonial teori søger analysen at give et klart billede af, hvordan danske partiers holdninger til Palæstina kan forstås i lyset af de islamiske principper om retfærdighed (‘adl), modstand mod uret (dhulm) og betydningen af al-ard al-muqaddasa (den hellige jord) som et symbol på kampen mod besættelse og undertrykkelse.

Sammenfatning af danske partiers positioner ift. vurderingsrammen:

Parti	Karakteristika	Stemmeadfærd	Position
Socialistisk Folkeparti (SF)	Fremstår som et humanitært og diplomat orienteret parti, der betoner behovet for fred, våbenhvile og beskyttelse af civile. Udfordrer dog ikke de strukturelle årsager til besættelsen og fastholder Israels ret til selvforsvar.	Har støttet forslag om humanitær bistand og våbenhvile, men afvist initiativer om sanktioner, boykot eller våbenembargo mod Israel.	Passiv
Alternativet (ALT)	Udviser en kritisk, men ikke konfrontatorisk holdning til Israel. Støtter sanktioner og begrænsninger, men uden at afvise zionismens grundlæggende præmisser. Positionen hviler på en idealistisk, men strukturelt loyal tilgang til status quo.	Har stemt for forslag om sanktioner og våbenstop, men fastholder tostatsløsningen og anerkender Israels legitimitet som stat.	Passiv
Enhedslisten (EL)	Det mest konsekvent kritiske parti over for Israels politik. Støtter boykot, våbenembargo og diplomatiske sanktioner, men inden for en tostatsramme, der fortsat legitimerer Israels eksistens. Solidariteten forbliver symbolsk, da den ikke udfordrer besættelsens struktur.	Har stemt for sanktioner, våbenstop og anerkendelse af Palæstina, men fastholder Israels ret til eksistens og forhandling som løsningsvej.	Passiv
Liberal Alliance (LA)	Ser konflikten som et sikkerhedspolitisk spørgsmål og fremstiller Israel som demokratisk frontstat mod terror. Vægter selvforsvar, stabilitet og økonomiske interesser over menneskerettigheder og afkolonisering.	Har konsekvent stemt imod alle forslag om sanktioner, våbenstop, boykot og anerkendelse af Palæstina.	Pro-israelsk

Parti	Karakteristika	Stemmeadfærd	Position
Radikale Venstre (RV)	Opfatter konflikten som et spørgsmål om international ret og gensidig sikkerhed. Støtter en tostatsløsning og proportionalitet, men uden at anfægte besættelsens illegitimitet. Retorikken balancerer mellem humanitær bekymring og diplomatiske hensyn.	Har stemt imod anerkendelse af Palæstina og sanktioner, men for støtte til Den Internationale Straffedomstol og humanitær bistand.	Passiv
Socialdemokratiet (S)	Fastholder en klar pro-israelsk linje. Afviser ensidig anerkendelse af Palæstina, betoner Israels sikkerhed og omtaler Danmark som "ven af Israel". Ser krigen primært gennem et sikkerhedspolitisk og antiterroristisk perspektiv.	Har stemt imod alle forslag om sanktioner, boykot, våbenstop og palæstinensisk anerkendelse. Opretholder militært, økonomisk og diplomatisk samarbejde.	Pro-israelsk
Moderaterne (M)	Forankret i "pragmatisk idealisme", men udviser i praksis teknokratisk og realpolitisk støtte til Israel. Anerkender Israels ret til selvforsvar og stiller urealistiske betingelser for anerkendelse af Palæstina.	Har stemt imod forslag om sanktioner, boykot, våbenstop og anerkendelse af Palæstina. Fastholder våbeneksport og økonomisk samarbejde.	Pro-israelsk

Analyse af partiernes holdninger

Følgende del af rapporten vil med udgangspunkt i de tre grundspørgsmål analysere de udvalgte folketingspartiers holdning til spørgsmålet om Israel-Palæstina.

Analysen vil tage udgangspunkt i partiernes holdning til:

- 1) Anerkendelse af Palæstina og tostatsløsningen.
- 2) Fortsat samarbejde med Israel – økonomisk, politisk, militært og kulturelt.
- 3) Israels krigsførelse efter 7. oktober 2023.

Til sidst vil partiet ud fra en samlet helhedsvurdering af dens position i alle tre spørgsmål blive kategoriseret som enten pro-israelsk, pro-palæstinensisk eller passivt i henhold til målekriterierne.

Partierne vil blive gennemgået i følgende rækkefølge:

- Socialistisk Folkeparti (F)
- Alternativet (Å)
- Enhedslisten (Ø)
- Liberal Alliance (I)
- Radikale Venstre (B)
- Socialdemokratiet (A)
- Moderaterne (M)

Socialistisk Folkeparti

Grundspørgsmål 1: Anerkendelse af Palæstina og tostatsløsningen

Socialistisk Folkeparti gør sig efter den 7. oktober 2023 særligt bemærket ved stemmeafgivelser i forbindelse med beslutningsforslag *B 140* og *B 136* i Folketinget. De handler begge om at tildele Palæstina fuld anerkendelse som stat – først nationalt og dernæst som fuldt FN-medlem. Partiets udenrigsordfører, Karsten Hønge, som var medforslagsstiller til *B 140*, præsenterede under 1. behandlingen af beslutningsforslaget SF's officielle indstilling til spørgsmålet: *“SF støtter en tostatsløsning baseret på 1967-grænserne. Både israelere og palæstinensere har al mulig ret til at leve i tryghed bag sikre grænser.”* (Folketinget, 2024a).

I samme instans uddybede Hønge partiets nærmere betænkninger: *“Jeg synes, at vi skal vise palæstinenserne, at de skal have deres egen stat, for de får ikke lov til at fjerne Israel. Vi kan håbe på, at Palæstina kan blive en demokratisk, sekulær stat uden ekstremistisk og fundamentalistisk styre og på et Israel uden forskelsbehandling af befolkningen. Hamas og Iran repræsenterer et mørke og et had så sort som månens bagside, men der skal være håb, og vi kan være med til at tænde et lille håb ved at anerkende Palæstina.”* (Folketinget, 2024a) Følgende citat indikerer en tydelig mistillid til palæstinenserne evne til at forvalte egne statsanliggender. Den anden part i konflikten, israelerne, fremstilles derimod som det tilstræbelsesværdige mellemøstlige eksempel hvad angår statsopbygning: *“For kun få uger siden besøgte jeg Knesset i Jerusalem og mødtes der med et medlem, der hedder Yorav Lahav-Hertzano fra det socialliberale midterparti Yesh Atid. Udover at være politiker er han repræsentant for lgbt+-miljøet. Hvor møder man i øvrigt en politiker i Mellemøsten, der som ham er homoseksuel? Nej vel, så Israel er faktisk noget unikt. Han sagde til mig: Palæstinenserne må finde ud af, om de vil have en stat, eller om de vil fjerne Israel.”* (Folketinget, 2024a).

Beslutningsforslaget endte med at blive forkastet på grund af manglende flertal. *B 136* blev ligeledes forkastet af samme årsag. I lyset af Danmarks kommende plads i FN's Sikkerhedsråd i perioden 2025-2026 var formålet at forpligte regeringen til aktivt at arbejde for en anerkendelse af Palæstina som selvstændig stat og fuldt FN-medlem (Folketinget, 2025a).

Kategorisering

Socialistisk Folkeparti placeres som *pro-israelsk* ud fra den anvendte vurderingsramme.

Partiets støtte til anerkendelsen af Palæstina er betinget af Israels fortsatte eksistens og tostatsløsningen indenfor 1967-grænserne – et udgangspunkt, der i praksis accepterer den koloniale realitet, hvor størstedelen af Palæstina forbliver under israelsk kontrol.

Denne tilgang reproducerer den zionistiske grundantagelse om statens legitimitet på palæstinensisk jord og overser de strukturelle uligheder, der opretholder besættelsen.

I stedet for at arbejde for retfærdighed og afkolonisering, søger SF et diplomatisk kompromis, der bevarer status quo.

Grundspørgsmål 2: Fortsat samarbejde med Israel

Socialistisk Folkepartis holdning til spørgsmålet om fortsat samarbejde med Israel er præget af en tydelig diskrepans mellem partiets udtalelser og dets faktiske stemmeadfærd. Det ses især i den ensidige betoning af Israels ret til selvforsvar, mens drabene på civile palæstinensere fremstilles som afledte konsekvenser af Hamas' handlinger. SF søger gennem sin appel til folkerettens overholdelse, at fremstå som en upartisk aktør og indgår dermed i fortællingen om et velfungerende internationalt retsvæsen med kapacitet til at opretholde lov og orden. Herved skabes en illusion om overensstemmelse med international lov og grundlæggende menneskerettighedsprincipper, mens partiet i praksis fraskriver sig et selvstændigt ansvar for at standse folkedrabet. I fraværet af en selvstændig og konsekvent politisk linje i solidaritet med palæstinenserne vælger SF, at følge den kurs, der udstikkes af FN, EU og andre internationale organer, hvis uafhængighed og handlekraft må anses for begrænset.

I det følgende gennemgås Socialistisk Folkepartis konkrete handlinger i forbindelse med centrale beslutningsforslag om samarbejde med Israel efter den 7. oktober 2023 for at tydeliggøre, hvordan partiets fredsretorik ikke afspejles i dets faktiske stemmeadfærd.

B 71 Forslag til folketingsbeslutning om forbud mod import af varer fra israelske bosættelser. (fremsat 15-11-2023)

SF stemte for et forbud sammen med Enhedslisten og Alternativet. Hønge understregede vigtigheden af et importstop: “Vi er faktisk med til at gøre det værre ved at acceptere import fra de bosættelser, som sker på besat område.” (Folketinget, 2024b) Samtidig betonedede han, at “(...) den vej, hvor det virkelig vil få en effekt, vil være at gøre det igennem EU (...)”. (Folketinget, 2024b) Sammenlignet med Enhedslisten, der fastholdt, at hensynet til EU’s handelspolitik ikke bør stå over hensynet til menneskerettigheder (Folketinget, 2024c), indtog SF en mere forsigtig og afhængig linje. Forslaget opnåede ikke flertal i Folketinget.

B 131 Forslag til folketingsbeslutning om afdækning af mulighederne for indførelse af økonomiske sanktioner mod Israel (fremsat 28-02-2024)

SF stemte igen for sammen med EL og AL. Forslagsstillerne fremhævede økonomiske sanktioner som et effektivt redskab mod stater, der forbryder sig mod folkeretten, med henvisning til sanktioner mod Iran, Myanmar, Rusland og Belarus (Folketinget, 2024d). Hønge beskrev “katastrofen i Gaza” og “aggressive, ekstremistiske bosættere” på Vestbredden, men betonedede samtidig, at Israel “som den eneste i regionen” er et “levende demokrati”, hvor sanktioner derfor kunne virke (Folketinget, 2024e). Sammenholdt med Pia Olsen Dyhrs udtalelse om, at “ Hamas er ikke blot Israels fjende, men også palæstinenserne og fredens fjende” (Dyhr, 2023), vidner dette om et grundlæggende asymmetrisk syn på de to parter i konflikten.

B 177 Forslag til folketingsbeslutning om, at Danmark skal stoppe al direkte og indirekte våbenhandel med Israel, inklusive F-35-samarbejdet (fremsat 02-05-2025)

Ligesom B 151 (Forslag til folketingsbeslutning om stop for våbenhandel med Israel) omhandlede B 177 et totalt stop for våbenhandel med Israel. Til forskel fra førstnævnte var B 177 et borgerforslag, som blev omdannet til et beslutningsforslag. Borgerforslaget, som havde opnået over 50.000 underskrifter, blev omdannet til et beslutningsforslag, der også omfattede indirekte våbenhandel via danske komponenter. SF stemte hverken for eller imod.

Forsvarsordfører Anne Valentina Berthelsen beskrev Israels behandling af civilbefolkningen som *“forfærdelig”*, men fastholdt, at *“ICJ har ikke dømt dem for folkemord.”* (Folketinget, 2025b) Hun understregede desuden, at 7. oktober 2023 stadig måtte inddrages i vurderingen, idet *“tusindvis af borgere i Gaza demonstrerer imod Hamas.”* Afslutningsvis slog hun fast, at Danmark ikke burde handle uafhængigt af internationale organer: *“(…) så længe Udenrigsministeriet vurderer, at vi holder os inden for de internationale regler (...), kan jeg ikke se formålet med, at vi skal hive i håndtag, herunder vores deltagelse i F-35-programmet (...).”* (Folketinget, 2025b).

Ifølge Berthelsen *“vil en dansk udtræden ikke have nogen effekt i Gaza”* – en påstand, der fremstår problematisk, når danske virksomheder som Terma leverer over 80 komponenter til F-35-fly, der anvendes i Israels bombardementer (Hersom & Rasmussen, 2024).

Kategorisering

SF's position i spørgsmålet om fortsat samarbejde med Israel vurderes som *passiv* inden for den anvendte vurderingsramme. Selvom partiet i enkelte tilfælde har støttet forslag om sanktioner, forbliver initiativerne begrænsede og afhængige af internationale organer som EU og FN. Denne tilgang flytter ansvaret væk fra Danmark og svækker den politiske konsekvens i partiets handlinger. Ved at fastholde troen på diplomatiske processer og afvente internationale afgørelser bidrager SF til at opretholde den koloniale struktur snarere end at udfordre den.

Sanktionerne fremstår derfor ikke som et middel til afkolonisering, men som et diplomatisk pressionsmiddel designet til at bevare relationerne og genoprette forhandlingssporene inden for den eksisterende magtbalance. Partiets tilbageholdenhed og manglende vilje til at tage principiel stilling til besættelsens illegitimitet understreger denne *passive accept* af status quo.

Grundspørgsmål 3: Holdning til Israels krigsførelse efter 7/10

SF's holdning til Israels militære fremfærd i Gaza efter den 7. oktober 2023 er præget af betydelig ambivalens. På overfladen udtrykkes bekymring for civilbefolkningen, men partiets samlede stemmeadfærd vidner om en grundlæggende accept af Israels ret til selvforsvar som besættelsesmagt. Spørgsmål som proportionalitet, brud på humanitær folkeret og palæstinenserne ret til modstand forbliver ubesvarede i partiets politik.

B 84 Forslag til folketingsbeslutning om, at Danmark skal fordømme israelske krigsforbrydelser i Gaza, øge dansk bistand til Palæstina og arbejde for en politisk løsning på konflikten (fremsat 16-11-2023)

Karsten Hønge rettede under behandlingen af B 84 (borgerforslag) en *“tak til de mange aktive bag den underskriftsindsamling, som gør, at vi i dag diskuterer Israel-Palæstina-konflikten”* (Folketinget, 2023) Ikke desto mindre blev det en blank stemme fra SF. Hovedbudskabet lød: *“ Hamas er en terrororganisation uden den mindste respekt for krigens regler, en ekstrem islamistisk og tyrannisk bevægelse, hvis hovedformål er en udryddelse af staten Israel og at holde palæstinenserne fast i dybt reaktionære værdier med had mod homoseksuelle og undertrykkelse af piger og kvinder.”* (Folketinget, 2023).

Det naturlige standpunkt at tage i sagen var derfor, at *“Israel har al mulig ret til at eksistere og til at forsvare sig selv, men må og skal tage maksimalt hensyn til uskyldige og til civile, og krigens love skal overholdes(...)”* (Folketinget, 2023).

Samtidig kritiserede Hønge den øvrige venstrefløj for at efterlyse en våbenhvile for tidligt i konflikten. Denne position placerer SF i en diskurs, hvor Israels militære handlinger normaliseres som legitime reaktioner frem for at anerkendes som en del af den strukturelle vold, besættelsen hviler på.

B 165 Forslag til folketingsbeslutning om en øjeblikkelig og varig våbenhvile i Gaza (fremsat 01-03-2024)

SF stemte for beslutningsforslaget, fordi *“på et tidspunkt ophørte rimeligheden i Israels forsvar og blev i stedet til koldblodig hævn.”* (Folketinget, 2024f).

Partiets forsvarsordfører italesatte den fejlslagne israelske aggression: *“Israel siger, at de vil nedkæmpe Hamas, og det forstår man, men den sejr kan ikke vindes militært, for det vil aldrig lykkes at nedkæmpe den ideologi, som Hamas repræsenterer. Til gengæld kan fundamentalismen og hadet få næring og forværres, hvis Israel fortsætter med uhæmmet at bombe i Gaza og lader det palæstinensiske folk lide, og hvis de fortsat undlader at sætte ind over for bosættervolden.”* (Folketinget, 2024f).

Udtalelsen rejser spørgsmålet: stemte SF for en dansk indsats for våbenhvile, fordi de oprigtigt vil sætte en stopper for drabet på civile, massedestruktionen i Gaza og kapringen af palæstinensisk jord på Vestbredden, eller skyldes det primært bekymringen for, at ualmindeligt grove israelske menneskerettighedskrænkelser styrker Hamas’ rekruttering af nye medlemmer?

SF’s kritik af Israels strategi centrerer sig dog primært om frygten for, at fortsatte angreb vil styrke Hamas og forlænge konflikten – ikke om de humanitære konsekvenser. Dette indikerer, at hensynet til Israels sikkerhed og statens fortsatte eksistens fortsat vejer tungere end solidariteten med de civile ofre. IDF’s egne estimater viser, at 83 % af de dræbte palæstinensere i Gaza i august 2025 var civile (Graham-Harrison & Abraham, 2025), hvilket forstærker indtrykket af, at SF’s kritik først og fremmest er taktisk snarere end principiel.

B 200 Forslag til folketingsbeslutning om, at Danmark har pligt til at forhindre folkedrab (fremsat 19-04-2024)

Anne Valentina Berthelsen forklarede SF’s blanke stemme med følgende ord under 1. behandlingen: *“Borgerforslaget søger at sandsynliggøre, at Israel har begået et folkemord på palæstinenserne, selv om Den Internationale Domstol, ICJ, endnu ikke har dømt det.”* (Folketinget, 2024g). Dette argument om den uafsluttede retssag i ICJ gentog hun i forbindelse med B 177.

Socialistisk Folkeparti stemte hermed blankt i forbindelse med B 84 (fordømme israelske krigsforbrydelser), B 200 (pligt til at forhindre folkedrab) og B 177 (stop af al direkte og indirekte våbenhandel med Israel), der alle var borgerforslag, som opnåede de nødvendige 50.000 underskrifter for at blive behandlet i Folketinget som beslutningsforslag.

SF’s blanke stemmer viser hermed partiets gennemgående afhængighed af internationale domstoles vurderinger frem for en selvstændig moralsk eller politisk stillingtagen.

B 53 Forslag til folketingsbeslutning om at sikre efterlevelse af Den Internationale Domstols juridiske vurdering vedrørende Israels besættelse af palæstinensiske områder (fremsat 14-11-2024)

Karsten Hønge lagde i sin ordførertale under behandlingen af beslutningsforslaget vægt på Israels ansvar over for Den Internationale Domstol (ICJ): *“Et retssamfund følger naturligvis kendelserne fra FN's højeste domstol, altså verdens vigtigste juridiske myndighed. Det har de nuværende ledende kræfter i Israel bare ingen planer om. Tværtimod. Men man diskuterer ikke med domstolen, og man retter sig efter deres afgørelser, for ellers falder et retssamfund fra hinanden.”* (Folketinget, 2024h). Hans afsluttende bemærkning blev i den forbindelse: *“Jeg sætter mine forhåbninger til den israelske fredsbevægelse og fagbevægelse og et stærkere centrum-venstre. Netanyahu, højrefløjen og de national-religiøse er farlige for israelerne og farlige for palæstinenserne, og det er en trussel mod os alle sammen ved at ødelægge mulighederne for fred. SF støtter beslutningsforslaget fra Enhedslisten.”* (Folketinget, 2024h).

Ved at adskille den israelske højrefløj fra resten af befolkningen fritager SF implicit det israelske samfund bredt for medansvar for besættelsens fortsatte karakter.

Samlet vurdering

Selvom partiet udtrykker bekymring over voldens omfang, fastholdes Israels ret til selvforsvar som legitim, og partiets kritik af Israels militære fremfærd er primært strategisk og proportionel snarere end etisk og principiel.

Den manglende fordømmelse af besættelsen og de strukturelle apartheidforhold vidner om en accept af status quo og en reproduktion af den koloniale magtbalance. SF's stemmeadfærd og offentlige udtalelser peger samlet på en prioritering af statslig stabilitet, diplomatiske relationer og hensynet til Israels sikkerhed frem for solidaritet med den besatte befolkning i Palæstina. På den baggrund vurderes partiet til at være *pro-israelsk*.

På baggrund af stemmeafgivelserne i forbindelse med B 84, B 165, B 200 og B 53 klassificeres Socialistisk Folkepartis position i spørgsmålet om Israels krigsførelse efter den 7. oktober som *pro-israelsk* inden for den anvendte vurderingsramme.

Alternativet

Grundspørgsmål 1: Anerkendelse af Palæstina og tostatsløsningen

Alternativets stemmehistorik viser en konsekvent støtte til anerkendelsen af en selvstændig palæstinensisk stat. Dette fremgår af to centrale beslutningsforslag i Folketinget:

B136 – Forslag til folketingsbeslutning om anerkendelse af en selvstændig palæstinensisk stat i FN (Folketinget, 2025a). Ligeledes stemte Alternativet for B140 – Forslag til folketingsbeslutning om anerkendelse af en selvstændig palæstinensisk stat (Folketinget, 2024a). Det skal dog bemærkes, at begge forslag eksplicit tog udgangspunkt i 1967-grænserne. Forslagene indeholdt derudover ikke nogen henvisning til palæstinensiske flygtninges ret til tilbagevenden. Dermed hviler forslagene på de samme politiske præmisser som Oslo-processen, som i praksis har fastholdt status quo ved at legitimere og opretholde Israels vedvarende politiske, militære og territoriale kontrol over det palæstinensiske folk og deres land.

Alternativets støtte til disse beslutningsforslag kan derfor forstås som en symbolsk og diplomatisk anerkendelse af Palæstina, men inden for et politisk rammeværk, der ikke udfordrer besættelsens grundlæggende strukturer eller krav om retfærdighed for det palæstinensiske folk.

Partiets offentlige udtalelser bekræfter denne tilgang. I en tale fra Folketingets talerstol udtalte Sacha Faxø:

“For at nå hen til en reel to-statsløsning, så er vi nødt til at skabe en form for stabilitet, der kan føre til en langvarig fred. [...] Selvfølgelig skal der være krav til begge sider i den konflikt. Begge sider skal lægge våbnene, begge sider skal frigive gidslerne. [...] Derfor er det mit håb, at Folketinget forstår, at en varig våbenhvile vil skabe tryghed for civile på begge sider, og at det også vil skabe et fundament for den to-statsløsning, vi ønsker for begge folk.” (Faxø, 2024a).

Denne udtalelse fremstiller konflikten som et symmetrisk forhold mellem to parter, der begge bærer ansvar for volden og må bidrage til fred gennem gensidig afvæbning. En sådan fremstilling overser den grundlæggende asymmetri i konflikten, hvor der ikke er tale om to ligeværdige parter, men om et besat og koloniseret folk underlagt en militær besættelsesmagt. Faxes formulering om, at “begge sider skal lægge våbnene”, reducerer besættelsen til et spørgsmål om gensidig konflikt og underminerer forståelsen af den strukturelle undertrykkelse, der ligger til grund for den palæstinensiske modstand.

Tilsvarende udtalte Faxe: *“Uden en palæstinensisk stat giver vi alt, alt for meget magt til Hamas, og det vil vi i Alternativet ikke være med til.”* (Faxe, 2024b).

Faxes udtalelse viser, at Alternativets støtte til en palæstinensisk stat ikke udelukkende er motiveret af solidaritet med det palæstinensiske folk, men også af et ønske om at begrænse Hamas’ indflydelse. Dermed hviler argumentationen på et sikkerhedspolitisk hensyn, hvor støtten til palæstinenserne fremstilles som et redskab til at svække Hamas med henblik på at sikre Israels sikkerhed og stabilitet. Dette afspejler en logik, hvor støtten til et besat folk ikke udspringer af et ønske om retfærdighed eller en afslutning på undertrykkelsen i sig selv, men derimod af et ønske om at forhindre, at deres modstandsbevægelser udgør en trussel mod besættelsesmagten.

Kategorisering

Alternativets anerkendelse af Israels ret til at eksistere inden for 1967-grænserne afspejler en accept af den zionistiske grundantagelse om statens legitimitet på palæstinensisk jord.

Selvom denne position ofte præsenteres som moderat og fredssøgende, indebærer den i praksis en anerkendelse af den koloniale status quo og dermed af de strukturer, der har muliggjort og opretholdt besættelsen.

Set i forhold til den anvendte vurderingsramme repræsenterer dette en *pro-israelsk* position med zionistiske elementer, idet ønsket om stabilitet og diplomatisk kompromis prioriteres over en principiel stillingtagen til besættelsens illegitimitet og palæstinenserne ret til fuld selvbestemmelse og tilbagevenden.

Grundspørgsmål 2: Fortsat samarbejde med Israel

Alternativet har i forbindelse med Israels angreb på Gaza markeret sig som et parti, der ønsker at begrænse Danmarks økonomiske og militære samarbejde med Israel. Partiets udtalelser og stemmehistorik viser et fokus på sanktioner, især våbenrelaterede, som et middel til at udøve politisk pres og signalere afstand til den israelske regerings handlinger.

I en udtalelse den 16. september 2025 sagde Franciska Rosenkilde: *“Vi kan stoppe salg af våbenkomponenter til de F-35 fly, der bidrager til folkedrabet, vi kan anerkende Palæstina som selvstændig stat, og så kan vi selvfølgelig indføre nogle meget hårde økonomiske handelsrestriktioner over for Israel.”* (Rosenkilde, 2025). Denne udtalelse viser, at Alternativet ønsker at afbryde Danmarks deltagelse i våbenproduktion og samarbejde med Israel samt at indføre økonomiske sanktioner som et politisk og moralsk signal. Ligeledes skrev Alternativet i et opslag på Facebook: *“Israel bør omgående suspenderes fra FN, og EU bør indføre handelssanktioner.”* (Alternativet, 2024a)

Opslaget udvider perspektivet til det internationale niveau og viser, at Alternativet også ønsker at fremme institutionelle sanktioner gennem EU og FN som en del af et koordineret internationalt pres. Endvidere har partiet udtalt sig om den humanitære situation i Gaza: *“Rædslerne fortsætter i Gaza, og den israelske regering har vist med al tydelighed, at den ikke har tænkt sig at efterleve kravene fra Den Internationale Domstol (ICJ), som skal forhindre et folkemord på den palæstinensiske befolkning. Situationen er desperat for de mange palæstinensere, der er fanget i Gaza uden mad, vand og hospitaler. Derfor skal Danmark gå forrest og stoppe al våbenhandel direkte og indirekte med Israel, så vi ikke bidrager til den israelske krigsmaskine. Og så skal Danmark arbejde for, at EU gennemfører handelssanktioner mod Israel. Europa er nemlig Israels største handelspartner, så sanktionerne vil ramme den israelske stat økonomisk hårdt. Det er det første vigtige skridt til at stoppe al direkte og indirekte våbenhandel med Israel.”* (Alternativet, 2024b).

Denne udtalelse illustrerer Alternativets klare modstand mod dansk våbenhandel med Israel og ønsket om at anvende økonomiske sanktioner som et redskab til at skabe pres for våbenhvile og humanitær beskyttelse af civilbefolkningen i Gaza.

I tråd med denne linje stemte Alternativet for beslutningsforslag B177 – “Danmark skal stoppe al direkte og indirekte våbenhandel med Israel, inkl. F-35-samarbejdet” (Folketinget, 2025b). Dermed har partiet aktivt støttet lovforslag, der søger at begrænse Danmarks militære og industrielle samarbejde med Israel.

Selvom Alternativet har markeret sig som et af de partier, der tydeligst støtter sanktioner mod Israel, er der dog væsentlige begrænsninger i partiets position. Partiet har ikke fremlagt en sammenhængende strategi for, hvordan sanktionerne skal implementeres, eller hvilket endemål de skal tjene ud over at “stoppe folkemordet i Gaza”. Sanktionerne beskrives primært som et middel til at skabe våbenhvile og genoptage diplomatiske forhandlinger – ikke som et redskab til at afslutte den israelske besættelse, ophæve koloniseringen eller sikre retfærdighed i hele det historiske Palæstina. Alternativets linje er derfor præget af et ønske om midlertidige sanktioner, der skal lægge pres på Israel for at standse militære handlinger, snarere end en langsigtet politik for afkolonisering og retfærdighed.

Kategorisering

Alternativets position i spørgsmålet om fortsat samarbejde med Israel kan bedst beskrives som *passiv*. Partiet har ganske vist støttet sanktioner og begrænsninger i samarbejdet, men uden at formulere et principielt eller langsigtet mål om at afslutte besættelsen eller afkolonisere hele det historiske Palæstina.

Ved at fastholde sin støtte til en tostatsløsning inden for 1967-grænserne og samtidig betragte Israel som en legitim stat, tilslutter Alternativet sig i praksis den zionistiske grundantagelse om statens eksistensret på palæstinensisk jord. Denne accept – selv i sin moderate form – bidrager til at opretholde den koloniale struktur, mens sanktionerne primært tjener som et diplomatisk pressionsmiddel for at genoptage forhandlinger frem for et redskab til retsopgør eller befrielse. På denne baggrund kategoriseres Alternativet som *passivt*. Partiets linje virker i praksis strukturelt *pro-israelsk*, fordi den accepterer statens fortsatte politiske og territoriale manifestation inden for 1967-rammen.

Grundspørgsmål 3: Holdning til Israels krigsførelse efter 7/10

Siden begyndelsen af folkemordet i Gaza har Alternativet udvist en tydelig bekymring for den humanitære situation og konsekvenserne for civilbefolkningen. Partiets politiske leder, Franciska Rosenkilde, udtalte i november 2023: *“Flere og flere bliver slået ihjel i det område, hvor palæstinenserne har levet under apartheidstyre og med bosættelser i årtier. Situationen var i forvejen desperat. Selv hospitaler bliver bombet. Læger, FN-medarbejdere, kvinder og børn bliver dræbt hver eneste dag. [...] Hvordan kan børnenes statsminister give opbakning til en militær aktion, som ifølge FN's generalsekretær er ved at forvandle Gaza til en børnekirkegård?”* (Rosenkilde, 2023).

Denne udtalelse markerer et klart opgør med den danske regerings støtte til Israels militære handlinger og viser, at Alternativet har taget afstand fra Israels bombardementer og den humanitære katastrofe i Gaza. Samtidig betegnede Rosenkilde Israel som et *apartheidstyre*, hvilket placerer Alternativet blandt de få danske partier, der offentligt anvender denne betegnelse.

I løbet af 2024 og 2025 har Alternativet gradvist skærpet sin retorik. På partiets officielle sociale medier har de gentagne gange omtalt Israels angreb i Gaza som et *folkemord*. I et opslag fra 16. september 2025 henviser partiet direkte til FN Kommissionens konklusioner og kalder Israels handlinger i Gaza for et folkemord mod den palæstinensiske befolkning (Alternativet, 2025).

Alternativet har også bakket op om lovforslag, der fordømmer Israels militære handlinger. Partiet stemte for B84 – Forslag til folketingsbeslutning om, at Danmark skal fordømme israelske krigsforbrydelser i Gaza, øge dansk bistand til Palæstina og arbejde for en politisk løsning på konflikten (Folketinget, 2024b). Denne stemmeafgivelse understreger, at partiet anerkender de israelske handlinger som folkeretsstridige og ønsker en officiel dansk fordømmelse.

Selvom Alternativet i stigende grad anvender en retorik, der fordømmer Israels angreb som *folkemord*, forbliver denne linje overvejende retorisk og udspiller sig primært i partiets SoMe-kommunikation, uden at være omsat til en konkret eller institutionel politisk strategi. På partiets officielle hjemmeside og i deres overordnede politiske program findes ingen sammenhængende Palæstinapolitisk vision eller konkret politik, der knytter deres fordømmelser til en strategisk udenrigspolitisk linje. Der fremgår ingen langsigtet plan for, hvordan Danmark bør handle politisk, økonomisk eller diplomatisk i forhold til besættelsen og Palæstinas fremtid.

Dermed fremstår Alternativets position som reaktiv snarere end som et udtryk for en langsigtet eller strukturelt forankret politisk linje. De udviser solidaritet i deres retorik og SoMe-kommunikation, men uden at udvikle en konsistent politisk strategi.

Samlet vurdering

Alternativets samlede position vurderes som *passiv* inden for den anvendte vurderingsramme.

Selvom partiet formelt har støttet forslag om våbenhvile, sanktioner og anerkendelse af en palæstinensisk stat, sker dette inden for et politisk rammeværk, der accepterer besættelsens grundlæggende præmisser.

Partiet undlader at tage principiel stilling til retten til tilbagevenden, besættelsens illegitimitet og nødvendigheden af en fuldstændig afvikling af samarbejdet med besættelsesmagten.

Dermed fremstår Alternativets politik som moralsk inkonsekvent: den udtrykker indignation over volden i Gaza - men fastholder samtidig den politiske og diplomatiske orden, der muliggør uretten.

I lyset af rapportens teoretiske ramme – hvor retfærdighed forstås som modstand mod strukturel undertrykkelse og kolonial magt – må Alternativets tilgang betegnes som passiv medvirken.

Partiet reagerer på symptomerne på uretten, men udfordrer ikke dens årsager. Alternativet kategoriseres derfor som *passiv*. I praksis fungerer partiets linje dog strukturelt *pro-israelsk*, idet den reproducerer den eksisterende magtbalance mellem besætter og besat og dermed fastholder status quo frem for at arbejde for en reel afvikling af besættelsen.

Enhedslisten

Grundspørgsmål 1: Anerkendelse af Palæstina og tostatsløsningen

Det følgende afsnit undersøger EL's overordnede politik og parlamentariske ageren i relation til spørgsmålet om en officiel dansk anerkendelse af Palæstina som stat samt tostatsløsningen. Begge problemstillinger har i næsten et århundrede været genstand for vedvarende international interesse - en interesse, der er intensiveret væsentligt siden den 7.oktober 2023.

Ad tostatsløsning

Enhedslisten anfægter ikke Israels ret til at eksistere, på trods af at partiet har erklæret sig selv som værende antizionistisk (Enhedslisten, 2024a). Enhedslisten har lavet følgende udtalelse efter deres ekstraordinære årsmøde i december 2024 (Enhedslisten, 2024a):

“I dag er Israels eksistens et historisk faktum, mens statens karakter og ideologiske udgangspunkt og territoriale ekspansion selvsagt ikke er mejslet i sten.”

Og fortsætter med: *“Vores afvisning af skiftende israelske regerings zionistiske projekt er ikke en anfægtelse af staten Israels ret til at eksistere indenfor de anerkendte 1967-grænser. Derfor bør enhver anerkendelse af Israel naturligvis også indbefatte en anerkendelse af Palæstina som selvstændig stat, palæstinenserne uanfægtelige ret til national selvbestemmelse og den historiske uret begået mod palæstinenserne med opbakning fra imperialistiske stormagter.”*

Derudover stemte EL for i juni 2024 i folketinget om “styrket indsats mod antisemitisme”, hvoraf et af punkterne i aftalen er at man ikke må “sætte spørgsmålstejn ved Israels eksistensberettigelse” (Folketinget, 2024).

deen om to stater suppleres yderligere ved følgende udtalelser fra henholdsvis Pelle Dragsted (Dragsted, 2024): “Jeg er rigtig glad for, at der på Enhedslistens årsmøde, som forventet, var klar opbakning til vores holdning til Israel-Palæstina. Enhedslisten har hele vejen igennem stået stærkt og principielt: *“I vores fordømmelse af både Hamas’ terror og Israels krigsforbrydelser. I vores konsekvente støtte til folkeret og menneskerettigheder. Og i vores insisteren på, at både palæstinensere og israelere har ret til at leve i fred, og tryghed bag sikre grænser. Det bliver vi ved med <3 #dkpol”*.”

Samt Trine Pertou Mach, der udtalte følgende på etårsdagen for påbegyndelsen af Israels folkemord i Gaza, at: “Derfor er det afgørende vigtigt, at kamphandlingerne stoppes, at få våbenhvile hele raden rundt og at tage skridt, så israelere og palæstinensere med støtte fra det internationale samfund kommer et sted hen, hvor der kan påbegyndes reelle forhandlinger om en tostatsløsning med afsæt i 1967-grænserne og afmontering af bosættelserne. Den Internationale Domstols juridiske udtalelse fra juli – som affødte en resolution i FN’s generalforsamling for nogle uger siden men hvor Danmark afstod fra at stemme – fordrer også Danmarks handlen.” (Mach, 2025a).

Og fortsatte med: “Hvis ikke kampene og ødelæggelserne stopper, så er perspektivet om en tostatsløsning ikke til at se. Ødelæggelserne på alle parametre i de palæstinensiske områder gør oprettelsen af en palæstinensisk stat til en illusion.” (Mach, 2025a).

Enhedslisten støtter derfor en tostatsløsning, som respekterer 1967-grænserne. Det bør dog nævnes at Enhedslisten har haft følgende udtalelse til deres ekstraordinære årsmøde i december 2024:

“Den pro-demokratiske anti-zionistiske kamp for en retfærdig løsning kan både realiseres i en en-stats og to-statsløsning, af føderativ karakter, binational eller anden organiseringsform. Det kræver helt basalt, at den israelske stat og regering opgiver sin anti-demokratiske vision om jødisk-israelsk dominans over palæstinensere, arabere, drusere m.fl., og opgiver ideen om at sikre en etno-religiøs gruppes dominans over andre grupper som sit ideologiske udgangspunkt og som sin koloniale strategi. Både en et-stats- og en tostatsløsning skal bygge på frie, demokratiske samfund baseret på menneskerettighederne og ligestilling for alle borgere uanset etnicitet og religion” (Enhedslisten, 2024a)

Enhedslisten vil således også kunne acceptere en en-statsløsning, samtidig med at de ikke vil anfægte Israels ret til at eksistere, hvilket således kan svække deres krav om en selvstændig palæstinensisk stat.

Ad anerkendelse af Palæstina

Enhedslisten skriver på deres officielle hjemmeside: *“Det er på tide, at Danmark og EU følger i sporene på Sverige, Norge, Spanien og Irland og anerkender Palæstina som en selvstændig stat. Det har vi i Enhedslisten foreslået mange gange, men bliver hver gang mødt med argumentet om, at anerkendelsen skal komme fra et samlet EU. Derfor arbejder vi nu for, at Danmark presser på i EU for at få en samlet anerkendelse.”* (Enhedslisten, u.å.)

Og har tidligere fremlagt forslag om anerkendelse af Palæstina som selvstændig stat i folketinget d. 29-02-2024 samt 27-02-2025, hvor alle tilstedeværende partimedlemmer fra EL stemte for forslaget (Folketinget, 2024b) og (Folketinget, 2025).

Kategorisering

Baseret på ovenstående vurderes Enhedslisten som *passiv* inden for den anvendte vurderingsramme.

Partiet arbejder for sanktioner mod Israel, ophør af besættelsen og anerkendelse af Palæstina som stat, men fastholder samtidig Israels ret til at eksistere indenfor 1967-grænserne. Dermed accepterer Enhedslisten implicit den koloniale opdeling af det historiske Palæstina og begrænser sit eget potentiale for at udfordre den eksisterende magtstruktur.

Ved at insistere på en tostatsløsning og afvise at stille spørgsmålstejn ved statens grundlæggende legitimitet, reproducerer partiet i praksis den nuværende koloniale orden frem for at arbejde for dens afvikling.

Enhedslisten kan derfor ikke betegnes som *pro-palæstinensisk*, men som *passiv* med strukturel zionistisk accept, idet partiet udtrykker solidaritet på et humanitært plan, men undlader at udfordre de grundlæggende besættelsesstrukturer, der opretholder uligheden mellem besætter og besat.

Grundspørgsmål 2: Fortsat samarbejde med Israel

Nedenstående afsnit undersøger EL's holdning til fortsat samarbejde med Israel - økonomisk, politisk, militært og kulturelt - i betragtning af den omfattende internationale kritik og fordømmelse af Israels ulovlige krigsførelse i Gaza efter 7. oktober 2023. Det primære kildemateriale er partiernes stemmeafgivelser ved de fremsatte beslutningsforslag samt begrundelserne herfor.

Vedrørende fortsat samarbejde med Israel har Enhedslisten vedtaget nedenstående udtalelse til deres årsmøde 2025:

“Fra Enhedslistens årsmøde kræver vi handling for at stoppe folkedrabet. Sanktioner, boykot og af-investeringer. Det er fuldstændig uhørt at Mette Frederiksen lader Israels forbrydelser passere ustraffet og lader Danmark bidrage til Israels folkemord med bl.a. våbenleverancer.

Danmark og EU skal:

- Kræve våbenhvile og øjeblikkeligt stop for Israels folkemord*
- Stoppe al våbenhandel med Israel – både import og eksport, våbendele og våbentransport*
- Indføre kraftige handelssanktioner bilateralt og fra EU og opsige handelsaftaler og associeringsaftalen med Israel*
- Anerkende Palæstina som selvstændig stat*
- Arbejde for anerkendelse af Palæstina i FN's Sikkerhedsråd*
- Sikre at nødhjælp kan komme ind i Gaza og give massiv humanitær støtte bl.a. ved at modtage sårede børn til hospitalsbehandling i Danmark.*
- Arrestere og retsforfølge krigsforbrydere bl.a. Netanyahu*
- Presse Israel til at forlade alle de besatte områder*
- Kræve at besættelsen af palæstinensisk territorie ophører og fordrevne flygtninge sikres retten til at vende hjem*
- Kræve at gidsler og uretmæssigt fængslede på begge sider øjeblikkeligt og betingelsesløst sættes fri” (Enhedslisten, 2025)*

Derudover nævner EL, at: *“Enhedslisten støtter den internationale Boykot, Divestment, Sanctions-bevægelse, der arbejder for internationale sanktioner og folkelige boykot-kampagner, der skal lægge pres på Israel for at respektere folkeret og menneskerettigheder.” (Enhedslisten, u.å.)*

Vi vil nu gå i dybden med følgende punkter:

Økonomisk samarbejde

Enhedslisten gør det meget klart på deres hjemmeside med et krav om, at:

“Danmark og EU bør afbryde ethvert økonomisk og militært samarbejde med Israel og indføre sanktioner indtil krigen og besættelsen ophører.” (Enhedslisten, u.å.)

Baseret på ovenstående kan det indikere, at et fremadrettet samarbejde med Israel kan lade sig gøre, grundet brugen af ordet “indtil”, såfremt krigen og besættelsen ophører.

Politisk samarbejde

EL går ind for isolering af Israel, som et middel for at få stoppet Israels krigsførelse:

“Israel skal sanktioneres, isoleres og boykottes for at få stoppet drabene og virkeliggjort palæstinenserne ret til selvbestemmelse.” (Enhedslisten, 2025).

Diplomatisk

EL skriver på deres hjemmeside (Enhedslisten, 2025), at de har sat krav til Danmark og EU om, at de skal:

“Indføre kraftige handelssanktioner bilateralt og fra EU og opsige handelsaftaler og associeringsaftalen med Israel.”

Samt at:

“Israel skal sanktioneres, isoleres og boykottes for at få stoppet drabene og virkeliggjort palæstinenserne ret til selvbestemmelse.”

Våbeneksport

Enhedslisten skriver på deres hjemmeside:

“Vi skal forhindre, at krigsforbrydelser begås med danske våben eller våbendele.

Det kan gøre Danmark medansvarlig for de krigsforbrydelser, der finder sted og for det mulige folkedrab, som Israel står anklaget for i Haag.

Hver eneste krone, Danmark køber israelske våben for, bidrager til krigsforbrydelserne i Gaza og til at opretholde den ulovlige besættelse, muliggøre de utallige bosættelser på Vestbredden og opretholde undertrykkelsessystemet mod palæstinenserne. Det skal stoppes” (Enhedslisten, 2024b). Og stemte d.

28/05-24 for ophør af våbeneksport til Israel (Folketinget, 2024c), et forslag som EL selv fremlagde.

Sanktioner og boykot

Enhedslisten har meget tydeligt udtrykt ønske om boykot og ophør af handelsaftaler med Israel (Enhedslisten, 2025). Til dette har de fremsat forslag omkring indførelse af økonomiske sanktioner mod Israel med henblik på at *“presse den israelske regering til at overholde international lov”* (Enhedslisten, 2024b). Udover det har de fremsat forslag om forbud om import af varer fra israelske bosættelser (Folketinget, 2023).

Trine Pertou Mach (Mach, 2025b) skriver den 10. oktober 2025 på Facebook: *“Fred kommer kun gennem ophør af besættelse, kolonisering, apartheid og etnisk udrensning. Gennem frihed, lige rettigheder og selvbestemmelse.”*

Investeringer/pensionskasser

Allerede i 2017-18 opfordrede Enhedslisten til, at danske pensionsselskaber og kommuner skulle trække deres investeringer ud, hvis de bidrog til eller legitimerede israelske bosættelser (Folketinget, 2018).

Forskningssamarbejde

Enhedslisten i Region Hovedstaden har fremsat et forslag om at regionen sætter alt samarbejde med israelske institutioner midlertidigt på pause den 2. september 2025 (Hess Ahrensbach, 2025), dog blev dette punkt ikke sat til behandling, da et flertal i regionsrådet ønskede det fjernet fra dagsordenen under henvisning til, at det er udenrigspolitik. Til dette var SF, Enhedslisten og Radikale Venstre uenige (Westermann, 2025).

Derudover har EL adspurgt RegionH om en redegørelse for samarbejde med israelske institutioner og virksomheder, samt hvilke behandlinger og medicin købes af israelske institutioner og virksomheder, og har Region Hovedstaden alternative muligheder gennem køb fra andre lande (Region Hovedstaden, 2025).

I Region Sjælland (Region Sjælland, 2025) har EL i samarbejde med SF fremsat forslag om:

1. *“At regionsrådet henvender sig til regeringen med et ønske om at kunne tage imod livstruede børn fra Gaza jf. anmodning fra WHO efterkommet af 15 europæiske lande.*
2. *“At regionen sætter alt samarbejde med israelske institutioner midlertidigt på pause.*
3. *“At regionen tager kontakt til relevante hjælpeorganisationer med henblik på at donere medicinsk udstyr.”*

Kulturelt

Enhedslisten går ind for udelukkelse af Israel fra Eurovision (Enhedslisten, 2024c).

Kategorisering

Baseret på ovenstående vurderes Enhedslisten som passiv inden for den anvendte vurderingsramme.

Partiet går tydeligst af alle Folketingets partier ind for sanktioner, boykot, våbenembargo og politisk isolation af Israel og har fremlagt konkrete forslag herom. Disse initiativer kan indikere en aktiv modstand mod Israels krigsførelse og besættelse.

Samtidig fastholder partiet dog, at samarbejde med Israel kan genoptages, når krigen og besættelsen ophører, hvilket indebærer en betinget anerkendelse af statens fortsatte legitimitet.

Ved at insistere på Israels ret til at eksistere indenfor 1967-grænserne og støtte en tostatsløsning (med mulig åbenhed over for en føderativ enstatsmodel) reproducerer Enhedslisten i praksis de eksisterende koloniale præmisser for konflikten.

Deres politik sigter mod at begrænse Israels aggression og støtte palæstinenserne rettigheder, men uden at udfordre statens grundlæggende eksistensbetingelser eller kræve en fuld afkolonisering af det historiske Palæstina. Enhedslisten kan derfor betegnes som passiv med strukturel zionistisk accept. Partiet udviser en retorisk og humanitær solidaritet med det palæstinensiske folk, men denne solidaritet forbliver symbolsk, da partiet fastholder en politisk ramme, der i praksis opretholder den eksisterende magtstruktur og muliggør fortsat undertrykkelse under nye betingelser.

Grundspørgsmål 3: Holdning til Israels krigsførelse efter 7/10

Enhedslisten kritiserer Israels krigsførelse i Gaza og omtaler det som værende folkemord, men anerkender Israels ret til selvforsvar mod terrorhandlinger.

Den 12 oktober udtalte Pelle Dragsted (Dragsted, 2023) på Facebook:

“ Hamas forfærdelige og utilgivelige terror og massakrer mod civile israelere fortjener intet andet end verdens totale fordømmelse. Men Hamas terror retfærdiggør ikke krigsforbrydelser mod den palæstinensiske civilbefolkning. Israel har ret til at forsvare deres borgere mod terror.”

EL har tidligere ydet økonomisk støtte til Democratic Front for the Liberation of Palestine (DFLP) mellem 2013 og 2021, hvilket har medført kritik af partiet samt anklager om terrorstøtte efter den 7. oktober, da det kom frem, at DFLP's militære gren havde deltaget i angrebet den 7. oktober, hvorfor man officielt herefter stoppede ethvert samarbejde med dem (Kjærgaard, 2023).

DFLP er på USA og Israels terrorliste, men har ikke været på EU's terrorliste hverken forud eller efter den 7. oktober (Council of the European Union, 2009). DFLP er heller ikke blevet klassificeret som en gruppe, der bør sanktioneres grundet mulige forbindelser til Hamas (Europæiske Union, 2024) efter den 7. oktober.

Ophør af bistand støtten har herefter ført til intern debat i partiet, især mellem fraktionen rødt-venstre og hovedbestyrelsen, hvor 22 medlemmer havde forsøgt at foreslå genoptagelse af samarbejdet på følgende grundlag:

“ Af DFLPs egne oplysninger såvel som fra de oplysninger, der er blevet fremlagt i den højreorienterede presse og internt i Enhedslisten, fremgår det, at DFLPs væbnede gren alene har deltaget i kampe mod israelske soldater, ikke imod civile. At kalde DFLP for terrorister i denne sammenhæng er i praksis at erklære al væbnet kamp fra et besat og undertrykt folk for terror. Hvilket strider imod Enhedslistens hidtidige politik”, hedder det blandt andet i forslaget.” (Kjærgaard, 2024).

Finn Sørensen, der er tidligere folketingsmedlem og aktuelt er en del af ELs bestyrelse, udtalte sig på den baggrund:

“ Et undertrykt og besat folk har ret til at gøre modstand – også væbnet modstand. Det er en folkeret. Men det er ikke legitim modstandskamp at myrde løs på civile festivaldeltagere, begå voldtægt eller tage civile som gidsler og handle med dem. Det er klokkeklare brud på menneskerettighederne og folkeretten.” (Kjærgaard, 2024).

Til ELs ekstraordinære årsmøde i december 2024 (*Enhedslisten, 2024d*) vedtog EL følgende udtalelse:

“Enhedslisten forsvarende altid menneskerettighederne, og fordømmer enhver krigsforbrydelse og terrorhandling - uanset om den begås af en stat eller af en bevægelse. På den baggrund tager Enhedslisten kraftigt afstand fra Israels terrorbombardementer og massedrab på civile, herunder tusinder af palæstinensiske børn, fra manglende rettergang, tortur mod fanger i israelske fængsler, fra ulovlige bosættelser, og fra Netanyahus højreekstreme regering. På samme vis tager vi kraftig afstand fra massakrerne og gidseltagningerne af israelske civile den 7. oktober 2023, og fra de organisationer, der deltog i planlægningen og udførelsen af terrorangrebet - herunder Hamas, DFLP, PFLP med flere. Retten til at gøre oprør mod en besættelsesmagt er en del af folkeretten, men det er ikke legitim modstandskamp at føre krig imod eller begå vilkårlige drab på civile, eller at tage civile som gidsler eller på anden vis krænke deres menneskerettigheder. Det er terrorisme, og det tager Enhedslisten skarp afstand fra.”

Samt at:

“Offentlige udtalelser om støtte til eller sympati med organisationer, der deltog i angrebet den 7. oktober, er ikke alene dybt skadelige for Enhedslisten. De skader også vores indsats for at lægge pres på regeringen, så Danmark omsider tilslutter sig det flertal af verdens lande, der aktivt fordømmer og bekæmper Israels igangværende folkemord og krigsforbrydelser, i Gaza, Vestbredden og Libanon. Og det skader vores kamp for våbenhvile, en retfærdig fred og et frit Palæstina.”

Fraktionen Rødt Venstre har udtrykt kritik over beslutningen om at ophøre samarbejdet med DFLP, med begrundelsen om at angrebene den 7. oktober kunne betragtes som en form for modstand mod besættelsen snarere end terror, hvilket førte til at EL vedtog følgende udtalelse til det ekstraordinære årsmøde.

“At Rødt Venstre med sin ageren og offentlige ytringer om angrebet den 7. oktober og DFLP har undergravet Enhedslistens demokratiske beslutninger og skadet partiet. Vi forventer, at alle medlemmer af Enhedslisten efterlever og respekterer beslutningerne i denne vedtagelse. I modsat fald betragter årsmødet det som Hovedbestyrelsens ansvar at værne om Enhedslistens demokratiske fællesskab og beslutninger, som de er defineret i denne vedtagelse.”

EL har herefter vedtaget beslutningen om suspendering af medlemmer, *“hvis det pågældende medlem har handlet til skade for partiet”* (Enhedslisten, 2024e).

Hertil har Pelle Dragsted udtalt vedrørende medlemmers fortsat ønske om støtte til DFLP:

“Hvis man på nogen måde forsvare det eller de organisationer, der deltog, så er man fuldstændig i strid med, hvad Enhedslisten står for, og så hører man ikke hjemme i Enhedslisten.” (Larsen, 2024)

Udover dette blev et andet forslag under overskriften *“From the river to the sea – Palestine will be free”*, der var stillet af 27 medlemmer forkastet. Det var et forslag, der lagde op til et opgør med tostats politikken, og rejste et krav om en afvikling af Israel som selvstændig stat, så der i stedet kan oprettes én stor, sekulær palæstinesisk stat (Ritzau, 2025). Trine Pertou Mach har hertil udtalt at Enhedslisten fordømmer Hamas og ikke er enig i, at Israel skal ophøre med at eksistere (Ritzau, 2025).

Samlet vurdering

Baseret på vurderingsrammen vurderes Enhedslisten som *passiv* med strukturel *pro-israelsk* orientering inden for den anvendte vurderingsramme.

Partiet arbejder aktivt for anerkendelsen af Palæstina som stat og betegner Israel som en besættelsesmagt, men fastholder samtidig Israels ret til at eksistere indenfor 1967-grænserne og anerkender statens ret til selvforsvar.

Denne kombination udtrykker en humanitær og juridisk solidaritet med det palæstinensiske folk, men uden et opgør med de koloniale strukturer, der muliggør besættelsen.

Enhedslisten erklærer sig antizionistisk, men fastholder i praksis de zionistiske præmisser for statens legitimitet.

Dermed fremstår partiet som solidarisk i retorikken, men *passivt* i praksis – det udfordrer ikke den eksisterende magtstruktur, men accepterer dens fortsatte politiske ramme.

Liberal Alliance

Grundspørgsmål 1: Anerkendelse af Palæstina og tostatsløsningen

Liberal Alliance anerkender officielt en tostatsløsning som det langsigtede mål for Israel og Palæstina, men partiet betoner, at denne løsning ikke kan realiseres, så længe Hamas har magten i Gaza. På partiets officielle hjemmeside fremgår det, at den danske Palæstina-strategi *“ikke har noget med virkeligheden at gøre”*, og at man ikke kan *“belønne terrororganisationer med statsdannelse”* (Liberal Alliance, 2025a). Samtidigt benævner partiets udenrigsordfører, Lars-Christian Brask, at *“Vi skal dog ikke belønne en terrororganisation som Hamas, der fortsat sidder på magten i Gaza, ved at anerkende Palæstina som en selvstændig stat”* (Dall & Petersen, 2025).

I tråd med denne position stemte Liberal Alliance imod både B 136 *Forslag til folketingsbeslutning om anerkendelse af en selvstændig palæstinensisk stat i FN* (Folketinget, 2025a) og V 90 *Om sultkatastrofen i Gaza* (Folketinget, 2024a). I forbindelse med sidstnævnte beslutningsforslag udtalte partiets udenrigsordfører, Lars-Christian Brask, at det ikke er Liberal Alliances politik, at Palæstina skal anerkendes som en stat, *“så længe Hamas er ved magten i Gaza”* (Folketinget, 2024a).

Partiets repræsentanter har desuden gentagne gange fremstillet konflikten som et internt *“palæstinensisk problem”*. I et debatindlæg udtalte Brask, at *“problemet er palæstinenserne selv, der ikke kan finde ud af at leve fredeligt med nogen”* (Brask, 2025a). Lignende udmeldinger er blevet gentaget af Henrik Dahl (MEP), som på platformen X har omtalt palæstinenserne som *“en flok spader, der altid gør sig selv til ofre”* (Dahl, 2025a).

Partiets leder, Alex Vanopslagh, har på X udtrykt, at *“Vi skal ikke belønne terror. Hamas indledte den nuværende konflikt ved at planlægge og udføre et terrorangreb”* og fremhæver Israels ret til selvforsvar (Vanopslagh, 2025a). Dermed cementerer Liberal Alliance et syn på konflikten, hvor Israel fremstilles som offer for terrorisme, mens palæstinenserne primært forstås gennem Hamas' rolle.

Sammenfattende viser Liberal Alliances udtalelser og stemmeafgivelser, at partiet ikke argumenterer for palæstinensisk suverænitet eller selvbestemmelse uafhængigt af Hamas' rolle, men snarere fastholder et narrativ om sikkerhed, terrorbekæmpelse og Israels ret til selvforsvar.

Kategorisering

Ud fra rapportens målekriterier kan Liberal Alliances position derfor klassificeres som *pro-israelsk*, da partiet støtter en tostatsløsning på Oslo-præmisser, med fokus på "gensidig sikkerhed" og forhandlinger frem for afvikling af besættelsens samt flygtningenes ret til tilbagevenden.

Partiet anerkender ikke Palæstina som stat og legitimerer Israels militære narrativ gennem henvisninger til terrortruslen og selvforsvar. Retorikken frakobler konflikten dens koloniale og besættelsesmæssige kontekst og placerer den i stedet i en klassisk "stat-mod-terror"-ramme.

Grundspørgsmål 2: Fortsat samarbejde med Israel

Liberal Alliance har konsekvent støttet fortsat strategisk og politisk samarbejde med Israel på tværs af økonomiske, diplomatiske og militære områder. Partiet fremhæver Israel som en vestlig demokratisk allieret og som en nøglespiller i den internationale sikkerhedspolitiske orden, hvilket afspejles i både partiets folketingsstemmer og offentlige udtalelser.

Partiet har stemt imod alle beslutningsforslag, der indebærer sanktioner, boykot eller fordømmelser af Israel, herunder:

- B 84 Forslag til folketingsbeslutning om, at Danmark skal fordømme israelske krigsforbrydelser i Gaza, øge dansk bistand til Palæstina og arbejde for en politisk løsning på konflikten (Folketinget, 2023).

- B 177 Forslag om stop for al direkte og indirekte våbenhandel med Israel, inklusive F-35-samarbejdet (Folketinget, 2025b), hvor Brask udtalte “Der er emotionelle og rationelle argumenter for og imod, men jeg vil stille skarpt på det sidste i overskriften, og det er det med F-35-aftalen. Det er vores vigtigste og mest avancerede våben i det danske forsvar, og den aftale, der ligger omkring det i den her kritiske sikkerheds- og oprustningssituation, gør, at alene ud fra det ønsker Liberal Alliance ikke at støtte forslaget.” (Folketinget, 2025b).
- V 83 Om Israels intensiverede angreb i Gaza og den humanitære situation (Folketinget, 2025c), hvor partiet stemte imod en opfordring til regeringen om at sikre, at Israel overholder folkeretten.

Samtidig har Liberal Alliance aktivt modarbejdet dansk støtte til palæstinensiske institutioner. Partiet stillede selv B 28 Forslag om permanent stop for udviklingsbistand til de palæstinensiske selvstyreområder (Folketinget, 2024b), hvor Henrik Dahl, Sólbjörg Jakobsen, Ole Birk Olesen og Alex Vanopslagh var blandt stillerne. Dahl fremsatte desuden hasteforespørgslen F 22 om at suspendere Danmarks støtte til FN’s Hjelpeorganisation for Palæstinaflygtninge (UNRWA) (Folketinget, 2024c).

Denne linje er efterfølgende blevet gentaget i partiets offentlige kommunikation. På Facebook skrev Dahl, at “vi skal stoppe støtten til UNRWA. Ingen penge til organisationer, der fremmer terror, islamisme eller antisemitisme” og betegner organisationen som “rådden.” (Dahl, 2025b).

Jakobsen udtrykte på sin Facebook-side, at Israel trak sig “helt ud af Gaza i 2005”, men at palæstinenserne “valgte at bygge tunneller frem for skoler”, og konkluderede “Vi kan ikke skabe et trygt og velfungerende Palæstina ved at ‘anerkende’ Palæstina fra europæisk hold. Opbygningen må ske indefra”. (Jakobsen, 2025).

Også ideologisk afviser partiet enhver form for sanktionspolitik mod Israel. Vanopslagh har udtalt, at “anti-zionisme er antisemitisme” (Vanopslagh, 2024a), hvilket afspejler partiets syn på kritik af Israel som udtryk for antisemitisme.

I P1 Debat udtalte Dahl, at *“EU og FN’s kritik af Israel ofte bygger på en venstreorienteret, antisemitisk præmis”* (Dahl, 2025c), mens han på X skrev *“Desværre har Kommissionen denne gang valgt at acceptere en venstreorienteret, antisemitisk præmis: at Israel er den skyldige part”* (Dahl, 2025d).

Derudover kritiserede partiet på sin hjemmeside universitetsmiljøets kritik af Israel som udtryk for *“aktivistisk, anti-israelsk propaganda”*, hvilket understreger Liberal Alliances modstand mod enhver form for akademisk eller forskningsmæssig boykot af Israel. (Dahl, 2021).

Således afviser Liberal Alliance alle former for sanktioner, boykot, diplomatisk isolation eller ophør af samarbejde med Israel. Partiets udtalelser, handlinger og stemmer afspejler et ideologisk ståsted, hvor kritik af Israel ligestilles med antisemitisme, og hvor den danske og vestlige alliance med Israel ses som et udtryk for fælles værdier og demokrati.

Kategorisering

Ud fra målekriterierne kan Liberal Alliances position derfor klassificeres som *pro-israelsk*, da partiet aktivt forsvare Israel politik, modarbejder sanktioner og fastholder fortsat økonomisk, diplomatisk og militært samarbejde med Israel. Partiet viser ingen hensigt om at presse Israel politisk eller økonomisk og afviser enhver form for ansvar for landets krigsførelse eller besættelsespraksis.

Grundspørgsmål 3: Holdning til Israels krigsførelse efter 7/10

Efter den 7. oktober 2023 har Liberal Alliance konsekvent placeret konflikten i en sikkerheds- og terrorramme, hvor Hamas’ handlinger tillægges det primære ansvar for den humanitære krise i Gaza. Partiet fremhæver i sine udtalelser og folketingsindlæg Israels ret til selvforsvar og vurderer, at en varig fred forudsætter Hamas’ afvæbning og frigivelse af gidsler. Dermed adskiller partiet sig fra en folkeretlig eller kolonial analyse, idet Liberal Alliance ikke betragter Israels militære angreb som en del af en besættelsesdynamik, men som en legitim reaktion på terrorisme.

I Folketingsdebatten, F 34 Om Israels intensiverede angreb i Gaza og den humanitære situation (Folketinget, 2025d), udtalte Brask, at Danmark burde fokusere på at få *“ Hamas til at lægge våbnene og frigive gidslerne - det er der, det startede, og det er der, det slutter.”* (Folketinget, 2025d). Brask var også blandt stillerne af V 84 (fremsat under F 34), hvor det hed *“Folketinget konstaterer, at Israel har ret til at forsvare sig mod terrororganisationen Hamas og har ret til at forsøge at finde gidslerne i Gaza og få dem fri.”* (Folketinget, 2025e).

Denne forståelse deles af Dahl, som i et interview på Liberal Alliances officielle blog *“Bliver de civile palæstinensere glemt i frihedskampen?”* udtalte; *“det er en krigsforbrydelse at udføre militære operationer fra civile områder - det gør Hamas hele tiden. [...] Jeg vil ikke gå ind på den præmis, at det kun er Israel, der skal svare for sig.”* Dahl understregede desuden, at Hamas’ taktik gør enhver debat om krigen skævt, fordi Israel fremstilles som angriber, mens Hamas’ brud på folkeretten ignoreres. (Liberal Alliance, 2025b).

I artiklen *“Gerningsmanden er Hamas. Ikke Israel”* gentog Dahl, at *“israellerne står ikke bag en hungersnød i Gaza”* og at *“Vestens manglende mod har givet Hamas frie tøjler.”* (Dahl, 2025e) Han fulgte op i en kronik i Berlingske og på Liberal Alliances hjemmeside under samme titel: *“Israel begår naturligvis ikke folkemord i Gaza.”* Her kritiserede han vestlige medier og NGO’er for at *“fordreje konfliktens karakter.”* (Dahl, 2025f).

Partiets kandidater har gentaget dette syn. Katrine Dugaard skrev på Facebook, at *“det ikke er et folkemord, når man gør alt hvad man kan for at advare om præcis hvor og hvornår man bomber”*, idet hun henviste til Israels varslinger før luftangreb. Hun understregede, at Hamas *“bruger civile som skjold”* og derfor bærer det moralske ansvar for civilbefolkningens tab (Dugaard, 2025a). I et senere opslag fastslog hun, at *“Israel udsulter ikke befolkningen i Gaza”* og at Israel uretmæssigt fremstilles som hovedfjende i FN (Dugaard, 2025b). Dugaards patifælle, Henrik Dahl, udtaler lignende *“Israel begår ikke ”folkemord”. Det er en absurd anklage, der end ikke har de elementære facts med sig. Israel har heller ikke skabt en ”hungersnød”. Det er også en absurd anklage, der ikke har de elementære facts med sig.”* (MIFF, 2025).

På P1 Debat udtalte Dahl, at “det er Hamas, der har startet krigen, og det er Hamas, der skal stoppe den ved at udlevere gidslerne og nedlægge våbnene.” Han sammenlignede debatten om Gaza med at tale om bombardementerne i Hamborg under Anden Verdenskrig “uden at nævne Hitler og nazismen.” Ifølge Dahl “kæmper Israel vores sag, de kæmper for frihed og demokrati.” (Dahl, 2025c).

Også Vanopslagh har på X udtrykt forståelse for Israels militære handlinger, samtidig med en selektiv kritik “*jeg anerkender fuldt ud ønsket om at stoppe det palæstinensiske folks lidelser [...] men selv om der er grund til at kritisere Israel for nogle af deres handlinger, så nytter det ikke noget at lade som om Hamas ikke er en forfærdelig terrororganisation.*” (Vanopslagh, 2024b).

Denne balancegang går igen i partiets kommunikation, hvor Israel kan kritiseres for proportioner, men hvor ansvaret for krigen og dens konsekvenser konsekvent placeres hos Hamas. Dermed anvender Liberal Alliance en selektiv humanitær kritik, der ikke udfordrer den militære legitimitet, men understøtter Israels ret til selvforsvar.

Samlet vurdering

Baseret på ovenstående vurderes Liberal Alliance som konsekvent *pro-israelsk* inden for den anvendte vurderingsramme. Partiet anerkender Israels ret til selvforsvar og fremstiller landets militære handlinger som proportionelle svar på terrorisme, mens konflikten afkobles fra dens koloniale og besættelsesmæssige kontekst.

Gennem modstand mod sanktioner, boykot og kritik af Israel placerer partiet sig aktivt som politisk og ideologisk allieret med den israelske stat. Den humanitære dimension reduceres til et spørgsmål om Hamas’ ansvar, og enhver strukturel analyse af besættelsen afvises. Liberal Alliances retorik og stemmeadfærd fastholder dermed et klassisk “stat-mod-terror”-narrativ, hvor Israel fremstilles som demokratiets forsvarer og Palæstina som kilden til ustabilitet.

Radikale Venstre

Grundspørgsmål 1: Anerkendelse af Palæstina og tostatsløsningen

Radikale Venstre indtager en position, der fastgør partiets udenrigspolitiske linje i international ret og samarbejde. Partiet har de seneste to år konsekvent fastholdt, at en tostatsløsning udgør den eneste realistiske vej mod fred. Holdningen ses på tværs af partiets officielle udtalelser, folketingsafstemninger og via kommunikationen på deres sociale platforme.

I partiets erklæring fra Hovedstadens Radikale Venstre, *“Anerkend Palæstina som selvstændig stat”*, argumenteres der for, at Danmark bør tage konkrete skridt mod at anerkende Palæstina (Radikale Venstre, 2024a). Anerkendelsen af Palæstina ses således som en forudsætning for en retfærdig fred, men der er samtidig et krav om, at Israel fortsat skal have ret til at forsvare sig. Formuleringen indebærer således et paradoks: Er det muligt, at den palæstinensiske stat skal opretholde selvstændighed uden mulighed for at forsvare sig militært?

Radikale Venstre har i flere omgange støttet forslag om at anerkende Palæstina som en selvstændig stat, herunder F15 (Folketinget, 2024a), B140 (Folketinget, 2024b) og B136 (Folketinget, 2025). Partiets offentlige kommunikation, her via pressemeddelelser og sociale medier, viser, at anerkendelsen af den palæstinensiske stat er noget, der *“kræver et massivt pres udefra”*. Formålet her er, at *“Al besættelse skal ophøre, samtidig med at Israel skal kunne forsvare sig selv, og den palæstinensiske stat skal kunne garantere sine indbyggere sikkerhed i en selvstændig og ikke-militariseret stat”* (Radikale Venstre, 2024b).

I partileder Martin Lidegaards udmeldinger fremgår det, at man ikke får *“fred i Mellemøsten, hvis ikke du har Saudi-Arabien og Iran om bord, desværre.”*. Han trækker tråde til sin tid som udenrigsminister fra 2014-2015: *“en kæmpe stedfortræderkrig mellem Iran og Saudi-Arabien i Syrien, i Yemen, i Irak og i et vist omfang også i den her konflikt. Hvis ikke man får dem med, så bliver det svært at garantere fred og en to-statsløsning”* (Lidegaard, 2024a). Der ses ingen støtte til en enstatsløsning i partiets udtalelser. Tostatsløsningen ses for partiet som den diplomatiske og politisk korrekte ramme for fred.

Kategorisering

På baggrund af ovenstående vurderes Radikale Venstres position som *passiv* inden for den anvendte vurderingsramme.

Partiet anerkender formelt Palæstina som stat, men udelukkende inden for rammerne af en tostatsløsning baseret på Oslo-aftalens præmisser og under forudsætning af, at den palæstinensiske stat er ikke-militariseret.

Samtidig fastholder partiet Israels ret til selvforsvar og undlader at stille krav om ophør af besættelsen eller palæstinensisk tilbagevenden.

Denne tilgang hviler på en diplomatisk og realpolitisk forståelse, hvor “fred” opnås gennem stabilitet og samarbejde snarere end gennem et opgør med de koloniale strukturer, der muliggør undertrykkelsen.

Dermed fremstår Radikale Venstre som *passiv* i forhold til den strukturelle uret og reproducerer i praksis status quo, hvor Israels sikkerhed prioriteres over palæstinenserne fulde selvbestemmelse.

Grundspørgsmål 2: Fortsat samarbejde med Israel

Radikale Venstre har gentagne gange været imod at straffe palæstinenserne kollektivt gennem stop af udviklingsbistanden. I maj 2024 stemte partiet imod B28, et forslag om at stoppe udviklingsbistanden til de palæstinensiske selvstyreområder (Folketinget, 2024c). Samme dag delte partiet deres udenrigspolitiske holdning på deres Facebook-profil. De understreger i opslaget vigtigheden af, at Danmark støtter Den Internationale Straffedomstol (ICJ), og så lægger de vægt på at *“Danmark vil efterleve ICJ’s arrestordrer, herunder i sagerne mod Israels premierminister Benjamin Netanyahu, tidligere forsvarsminister Yoav Gallant og Hamas-leder Mohammed Diab Ibrahim Al-Masri.”* (Radikale Venstre, 2024c). Udmeldingen viser, hvordan partiet forsøger at positionere sig konsekvent i tråd med international ret. Således anser partiet, at det er legitimt at kritisere de israelske ledere. Dette ser partiet som et *“nødvendigt skridt i en retfærdig proces”*.

Partiet har endvidere positioneret sig i forbindelse med spørgsmålet om våbeneksport til Israel. Martin Lidegaard har gentagne gange påpeget, at Danmark risikerer at overtræde internationale forpligtelser, hvis landet tillader eksport af våben eller våbendele til Israel. I den forbindelse henvises der også til, at de medvirker i alvorlige menneskerettighedskrænkelser eller krigsforbrydelser. Desuden påpeger Lidegaard, at der blot skal være tale om en risiko for, at eksporten bidrager til dette, før den må standses (Lidegaard, 2024b). Denne udtalelse kan adskille sig fra andre realpolitiske partier, da det ses, at partiet insisterer på at være forsigtige, når det kommer til våbeneksport.

Dette blev videreført i B177 (Folketinget, 2025), hvor partiet støttede et borgerforslag om at standse al våbenhandel med Israel. Selvom forslaget blev stemt ned, takkede Lidegaard offentligt de mange, der havde støttet initiativet, og nævnte i et Facebook-opslag at *“Israel har ret til at forsvare sig selv, men landet har ingen som helst ret til at udvise den nuværende brutalitet med udbombning og udsultning af den sagesløse civile befolkning i Gaza. Og ingen ret til at annektere Vestbredden”* (Lidegaard, 2025). Udtalelsen viser en mere kritisk holdning over for Israels politik. Her ses en udvikling i partiets retorik og udenrigspolitiske linje om at sende våben til Israel. De anerkender israelsk ret til sikkerhed, men fordømmer den måde, de har udøvet magt på – militært.

Kategorisering

På baggrund af ovenstående vurderes Radikale Venstres position som *passiv* inden for den anvendte vurderingsramme. Partiet udtrykker kritik af Israels militære handlinger og støtter et stop for dansk våbeneksport til Israel, men uden at stille krav om fuldstændigt ophør af samarbejde eller afvikling af besættelsen. Samtidig fastholdes Israels ret til selvforsvar og en diplomatisk tilgang, der forudsætter fortsat samarbejde med Israel inden for rammerne af international ret. Dermed søger partiet at begrænse volden og fremme retlig ansvarlighed - men uden at udfordre de strukturelle årsager til besættelsen eller de koloniale magtforhold, der muliggør uretten.

Radikale Venstre kategoriseres derfor som *passiv*, idet partiets politik bevarer status quo og ikke arbejder aktivt for en afkolonisering af Palæstina.

Grundspørgsmål 3: Holdning til Israels krigsførelse efter 7/10

Radikale Venstres holdning til Israels krigsførelse efter 7. oktober 2023 har været præget af fordømmelse af vold og drab mod civile, mens der er blevet krævet proportionalitet i Israels militære angreb, men samtidig fastholdt, at Israel har ret til at forsvare sig.

Diplomatisk har Radikale Venstre dog været udsat for intern spænding. I efteråret 2023 kritiserede Thomas Larsen, politisk kommentator for Altinget, partiet for at være *“på direkte kollisionskurs med sine pro-palæstinensiske vælgere”*, idet partiet længe undlod at tage klart afstand fra Israels krigsførelse (Larsen, 2023). Dette er et af de typiske kendetegn fra Radikale Venstres kommunikation i løbet af de seneste to år, hvor der er et ønske om at kritisere Israels menneskerettighedskrænkelser, samtidig med at de holder fast i et diplomatisk image.

Endvidere har partiformand, Martin Lidegaard, offentligt kritiseret Mette Frederiksen for ikke at følge daværende præsident i USA, *“Joe Bidens fodspor med en hårdere retorik over for Israel”*. (Lidegaard, 2024c). Den 30. august 2025 udsendte partiet en pressemeddelelse med titlen *“Hungersnød og fortsat krig i Gaza kræver øjeblikkelig handling”*, hvori partiet opfordrer til *“øjeblikkelig handling”* og *“humanitære hjælp”*. I forlængelse af de forrige udtalelse fra Hovedbestyrelsen i november 2024, nævnes der i udtalelsen fra august 2025, at: *“Den Internationale Krigsforbryderdomstol (ICJ) udstedte i november 2024 arrestordre på [den israelske premierminister] Benjamin Netanyahu og forsvarsminister Yoav Gallant, og de er stadig ikke arresteret”* (Radikale Venstre, 2025a). Partiets retorik er her med til at styrke billedet af Radikale Venstre som et parti, der ser at formulere deres udenrigspolitik, så det stemmer overens og i takt med international ret.

I et fælles opråb til regeringen den 16. september 2025 udtrykte partiet sammen med andre, at Danmark må *“Få fingrene ud!”* og bidrage aktivt til en politisk løsning i Gaza.. Dette kommer også til udtryk under Radikale Venstres landsmøde i september 2025, hvor medlem af Europa-Parlamentet og Hovedbestyrelsen, Sigrid Friis nævnte, at: *“Det **ER** et folkemord, der finder sted **lige foran øjnene på os**”* (Friis, 2025). Denne udtalelse kommer som følge af, at FN’s uafhængige undersøgelseskommision fire dage inden Radikale Venstres landsmøde konstaterer, at Israel begår folkemord i Gaza (Radikale Venstre, 2025b). Dette kan tolkes som at partiet udfordrer den diplomatiske retningslinje, de har kørt de seneste to år, hvor de til landsmødet placerer sig moralsk med internationale vurderinger og humanitære principper.

Andre personer i partiet, herunder Samira Nawa, har i en udmelding fra partiet udtrykt kritik af den israelske besættelse af Palæstina. I september 2025 besøgte hun Vestbredden. Hun beskriver det som at have været *“turist i andre menneskers mareridt”*. I artiklen beretter hun om det, hun så og hendes oplevelse på rejsen. Her ses et forsøg på at skabe en følelsesmæssig sammenhæng med partiet, Palæstina og Israel, som ellers adskiller sig fra partiets diplomatiske tilgang. Hun omtaler angrebet den 7. oktober 2023 som *“terrorangreb”* og deler samtidig en fortælling, hvor hun deler, at det for hende krævede en rejse til *“Israel og Palæstina for at få øje på det allervigtigste”* (Nawa, 2025). Hendes fortælling kan dermed være med til at skabe et billede af Radikale Venstres ønske om en mere værdibaseret udenrigspolitik.

Samlet vurdering

På baggrund af ovenstående vurderes Radikale Venstres position som *passiv* inden for den anvendte vurderingsramme.

Partiet har udviklet sig fra en tidlig tilbageholdenhed, hvor Israels ret til selvforsvar blev fremhævet, til en mere kritisk retorik med fokus på humanitære konsekvenser og folkeretlige overtrædelser.

Selvom enkelte partimedlemmer – som Sigrid Friis – nu betegner Israels handlinger som folkemord, fastholder partiet som helhed en diplomatisk tilgang, der ikke udfordrer selve besættelsens legitimitet eller kræver dens ophør.

Kritikken retter sig mod krigens proportioner og lidelser - ikke mod den strukturelle uret, som besættelsen udgør.

Radikale Venstre klassificeres derfor som *passiv*, idet partiet udviser moralsk indignation, men forbliver inden for en realpolitisk og juridisk ramme, der bevarer status quo og ikke arbejder for en egentlig afkolonisering af Palæstina.

Socialdemokratiet

Grundspørgsmål 1: Anerkendelse af Palæstina og tostatsløsningen

I Socialdemokratiets officielle linje fremgår tostatsløsningen som den bærende politiske ramme for partiets forståelse af og forslag til en varig løsning på fred. Den 7. december 2023 udtalte politisk ordfører Jesper Petersen sig i forbindelse med behandlingen af borgerforslaget om at fordømme israelske krigsforbrydelser i Gaza, øge dansk bistand til Palæstina og arbejde for en politisk løsning på konflikten, at *“Socialdemokratiet vil fortsætte med at være optaget af både Israels sikkerhed, civile palæstinenserers sikkerhed, at gidslerne sættes fri, og at der i sidste ende kan opnås en langsigtet, holdbar fred i en tostatsløsning.”* (Folketinget, 2023).

Statsminister Mette Frederiksen har ved flere lejligheder ligeledes understreget, at tostatsløsningen er regeringens politik. I et DR interview den 24. september 2024 udtaler hun, *“(…) det er et anliggende for hele verden, og derfor må vi have tvunget en tostatsløsning igennem”* (DR, 2024). Til et folketingsmøde om et § 20-spørgsmål om Israels angreb i Gaza den 6. maj 2025 udtaler hun *“Jeg er selv, og det er regeringen også, fortalende for en tostatsløsning, (...)”* (Folketinget, 2025a).

Dog understreger Frederiksen til samme møde og i alle sine udtalelser efter den 7. oktober 2023, at Socialdemokratiet og regeringen ikke kan og ikke vil acceptere en ensidig, bilateral dansk anerkendelse af Palæstina som selvstændig stat, før tostatsløsningen er opnået. Partiet mener nemlig, at en sådan beslutning vil medføre, at israelernes sikkerhed ikke kan garanteres; *“(…) Vi kan ikke anerkende Palæstina som stat, før der er en tostatsløsning. Det bliver nødt til at være en del af det. For anerkender vi Palæstina som stat uden en tostatsløsning, betyder det jo, at vi ikke kan garantere israelerne deres sikkerhed, og så er vi lige vidt. Israel har ret til at eksistere. Vi er venner af Israel. Forudsætningen for, at Israel kan eksistere, er, at der er sikkerhed for det israelske folk.”* (Folketinget, 2024a). Om der med dette menes, at alle væbnede palæstinensiske grupper skal afvæbnes, før en eventuelt tostatsløsning kan findes sted, er uklart.

Partiet stemte i den anledning imod B 140 Forslag til folketingsbeslutning om anerkendelse af en selvstændig palæstinensisk stat i 2024 og igen i 2025, hvor de stemte i mod B 136 Forslag til folketingsbeslutning om anerkendelse af en selvstændig palæstinensisk stat i FN. Socialdemokratiets position er således uklar.

På den ene side taler de for en tostatsløsning, men kræver samtidig, at palæstinenserne afvæbnes som en slags garanti for Israels sikkerhed. Dette er modstridende, da enhver levedygtig stat kræver et legitimt voldsmonopol, hvilket en afvæbning ville modarbejde, medmindre afvæbningen sker som led i at etablere en palæstinensisk stat styret af Israel og det internationale samfund, hvilket igen ikke er en reel tostatsløsning, da det blot vil være en forlængelse af den nuværende situation.

Mette Frederiksen udtaler i maj 2025 *“Det, jeg synes er udfordringen med en ensidig anerkendelse af Palæstina som stat, er: Hvad så med Israel? Hvad så med den israelske befolknings sikkerhed? Lige nu er der terrorbevægelser i de palæstinensiske områder. Det er jo indiskutabelt. Det er jo derfor, der er en krig. Hamas angreb Israel, og jeg håber ikke, der er nogen i det her Folketing, der hverken direkte eller indirekte bakker op om terrororganisationerne. De skal væk. Derfor er jeg fortaler for, og derfor er vi fortalere for en tostatsløsning.”* (Folketinget, 2025). Den sidstnævnte udtalelse mangler dog logisk konsistens; selvom en tostatsløsning erklæres som endegyldigt mål, lægges der samtidig en betingelse, der i praksis gør den uopnåelig; en palæstinensisk stat kan først anerkendes, når alle sikkerhedstrusler mod Israel er elimineret. Dette undergraver selve idéen om en tostatsløsning.

Kategorisering

På baggrund af ovenstående vurderes Socialdemokratiet som *pro-israelsk* inden for den anvendte vurderingsramme. Partiet fastholder tostatsløsningen som den eneste acceptable fredsmode, men gør samtidig en palæstinensisk stat betinget af, at alle væbnede grupper afvæbnes, og at Israels sikkerhed garanteres.

Denne betingede tilgang umuliggør etableringen af en palæstinensisk stat og fastholder Israels militære og territoriale overherredømme. Socialdemokratiet afviser enhver form for ensidig anerkendelse af Palæstina og fastholder i stedet en politik, der udtrykkeligt positionerer Danmark som “ven af Israel”.

Partiets politik og retorik reproducerer dermed de centrale apartheidstrukturer — herunder Israels ret til eksklusiv statslig suverænitet på besat jord — og fastholder den koloniale magtbalance frem for at udfordre den. Socialdemokratiet kategoriseres derfor som *pro-israelsk*, idet det aktivt legitimerer besættelsens fortsættelse gennem sin betingede støtte til tostatsløsningen og fraværet af krav om afkolonisering eller palæstinenserne ret til tilbagevenden.

Grundspørgsmål 2: Fortsat samarbejde med Israel

Efter 7. oktober 2023 var Socialdemokratiets politik overfor Israel og Palæstina præget af støtte og ønsket om fortsat samarbejde med Israel - både økonomisk, diplomatisk og sikkerhedspolitisk. Socialdemokratiet har konsekvent stemt imod alle folketingsforslag, der omhandler at stoppe samarbejdet med Israel. Den 16. maj 2024 stemmer de imod *B 71 Forslag til folketingsbeslutning om forbud mod import af varer fra israelske bosættelser*, hvor Jesper Petersen siger "(...) det [er] jo ikke i strid med folkeretten, at der er samhandel med Israel, og den vil fortsætte." (Folketinget, 2024a). Et år senere, den 11. juni 2025 stemmer Socialdemokratiet endnu en gang imod *B 177*, et borgerforslag om, at Danmark skal stoppe al direkte og indirekte våbenhandel med Israel, inklusiv F-35-samarbejdet.

Politisk og værdimæssigt ses der også en klar støtte til Israel, hvilket har været konsekvent gennem statsministerens udtalelser. I et interview med DR den 8. oktober 2023 udtalte hun, at hun havde sendt en meget klar besked til Netanyahu om opbakning fra dansk side og fortsætter "(...) og det er det eneste sted, Danmark i mine øjne kan placere sig i det, der ikke engang er en konflikt, men et fuldtønt angreb fra Hamas' side ind over grænsen til Israel" (DR, 2023) og sagde i sin tale den 14. oktober 2023 foran Københavns Synagoge "*Nothing. Absolutely nothing. Can justify Hamas' terror against your country. The victims and their relatives have my deepest sympathy. Denmark stands with Israel in this difficult time.*" (Statsministeriet, 2023). Denne entydige politiske og diplomatiske støtte til Israel og fokus på bekæmpelse af Hamas frem for kritik af Israels ulovlige krigsførelse afspejler en pro-israelsk position, hvor sympati og legitimitet tildeles den israelske stat.

På trods af den omfattende folkelige aktivisme - med utallige protester og demonstrationer mod folkemordet i Gaza - udtrykker Frederiksen i november 2023 bekymring over demonstrationerne og postulerer, at denne aktivisme vidner om manglende respekt for 'danske værdier'. Hun bad Justitsministeriet om at vurdere, hvorvidt myndighederne kunne skride ind over for ytringer, der tilskyndede til "billigelse af terror" (Politiken, 2023). Denne udmelding viser en værdipolitisk orientering, hvor Socialdemokratiet direkte opponerer mod en grundlovssikret ret gennem deres afstandtagen fra pro-palæstinensiske ytringer og demonstrationer – hvilket understøtter klassifikationen som pro-israelsk.

Socialdemokratiet har derudover konsekvent fastholdt, at Danmark skal engagere sig i “konflikten” gennem diplomatiske kanaler og multilaterale fora som EU og FN. Under behandlingen af *B151 Forslag til folketingsbeslutning om stop for våbenhandel med Israel* den 16. april 2024 udtaler Jesper Petersen: “Vi har en generel forpligtelse til at leve op til alle de internationale aftaler, vi har indgået, og det er også min absolutte opfattelse, at det gør vi. Det er ikke sådan, at vi sidder tavse og iagttager situationen udvikle sig. Vi engagerer os i det. Det gør vi diplomatisk i forhold til Israel. (...) de diplomatiske metoder, vi bruger – vi kan gøre det direkte over for Israel, gøre det igennem EU og vores engagement i FN og andet.” (Folketinget, 2024d).

Socialdemokratiets insisteren på at håndtere konflikten gennem multilaterale fora som EU og FN kan analyseres som en form for ansvarsforhandling. Ved at placere initiativet i kollektive beslutningsprocesser - der ofte er lammet af modstridende interesser - opnås en procedural legitimitet uden nødvendigvis at forfølge konkrete handlinger baseret på danske beslutninger. Det enkelte statsansvar forhandles til et kollektiv, hvor handling forbliver symbolsk og udvandes. Derved opretholdes en facade af handling - en illusion af “at have gjort noget” - uden at påtage sig de reelle risici og konsekvenser, der kunne følge af selvstændige danske initiativer. Dette afspejler også et syn, hvor man vægter samarbejde med Israel højere end at forsøge at isolere og sanktionere som et middel til at tvinge Israel til handling.

Ud fra kategoriseringerne er dette et kendetegn på en *pro-israelsk* tilgang, idet relationer og diplomatiske forbindelser opretholdes som middel til stabilitet og dialog, snarere end pres for strukturel ændring.

Et af de tydeligste eksempler på Socialdemokratiets klare samarbejdslinje med Israel findes i debatterne om våbeneksport til Israel. I 2024 og 2025 stemte partiet imod forslag *B 151* og *B 177* om at indføre et totalt stop for våbenhandel med Israel og forlade F-35-samarbejdet. Jesper Petersen og resten af partiet har konsekvent understreget, at Israel har ret til at forsvare sig selv mod trusler fra Hamas, Hizbollah og Iran. Til 1. behandlingen af *B 151 Forslag til folketingsbeslutning om stop for våbenhandel med Israel*, udtaler han: “Og det skal ikke være forbudt for Danmark og for så vidt heller ikke for andre lande at handle med Israel, så de kan forsvare sig mod de trusler, der omgiver dem (...).” (Folketinget, 2024c). Partiets holdning er dermed ikke at afslutte samarbejdet, men derimod at bibeholde den. Dette er på trods af, at Israel er anklaget for folkemord af FN, hvilket vil medføre, at en aktiv dansk støtte vil betyde, at Danmark potentielt også bryder internationale regler og dermed er medskyldig i folkemordet.

Den sidstnævnte udtalelse markerer et særdeles aktivt valg om at fortsætte samarbejdet. Socialdemokratiet er med andre ord mere villige til at forstærke de strukturer, som opretholder besættelsen og potentielt medvirke til folkedrab, end at tage et forsigtighedsprincip. Dette er altså helt i tråd med målekriteriet for en *pro-israelsk* position: fastholdelse af militært samarbejde med Israel og støtte til dets sikkerhedspolitiske behov.

Indenfor det seneste år har Socialdemokratiet vist små bevægelser i retning af at lægge politisk pres på Israel gennem EU. MEP Niels Fuglsang udtalte i P1 Debat den 19. september 2025, at han støttede Europa-Kommissionens forslag om en sanktionspakke rettet mod Israel for at presse regeringen til at ændre dens kurs. Han understregede, at EU's magt ligger i handelspolitikken, og at det ifølge ham er på det område, man på nuværende tidspunkt kan udøve reel indflydelse på Israel; *"(...) ift. handel er det der EU's magt ligger og er verdens største handelsblok. Vi handler også med Israel og ved at sige 'nu suspenderer vi handelsaftalen' vil det forhåbentligt kunne mærkes i Israel. Det med handel er vores styrke og vores magt."* (DR, 2025).

Kategorisering

På baggrund af ovenstående vurderes Socialdemokratiet som *pro-israelsk* inden for den anvendte vurderingsramme. Partiet har konsekvent stemt imod forslag, der sigter mod at begrænse eller afbryde samarbejde med Israel, og fastholdt, at økonomiske, diplomatiske og militære relationer skal opretholdes.

Gennem både officielle udtalelser og udenrigspolitisk praksis legitimerer partiet Israels handlinger som udtryk for selvforsvar og placerer konflikten i et sikkerheds- og terrornarrativ, hvor palæstinensisk modstand delegitimeres. Socialdemokratiets insisteren på, at eventuelle sanktioner eller pres skal ske gennem EU og FN, fungerer som en form for ansvarsforhandling, der udvander Danmarks handlemuligheder og flytter fokus væk fra etisk ansvar til institutionel procedure. Denne tilgang understøtter status quo og tjener til at beskytte det eksisterende samarbejde med Israel snarere end at udfordre besættelsens strukturelle årsager. Selv de få udtalelser, der peger på potentielle handelsmæssige sanktioner, har alene til formål at skabe diplomatisk pres - ikke at støtte en afkolonisering eller afslutning på besættelsen.

Socialdemokratiet kategoriseres derfor som *pro-israelsk*, idet partiet aktivt forsvare Israel's legitimitet, fastholder militært samarbejde og konsekvent nedtoner enhver politisk eller symbolsk støtte til Palæstina.

Grundspørgsmål 3: Holdning til Israels krigsførelse efter 7/10

Efter den 7. oktober 2023 var Socialdemokratiets støtte til Israel ikke til at tage fejl af. Da Mette Frederiksen den 10. oktober 2023 lagde blomster ved den israelske ambassade, understregede hun Israels ret til selvforsvar, hvilket hun sluttede med “ville kræve nogle ofre”: *“Israel har ret til at forsvare sig selv, og det vil kræve nogle ofre”*. (TV 2 Nyheder, 2023). Da journalisten spurgte ind til de civile ofre i Gaza, besvarede Frederiksen ved at beskyldte journalisten for at “relativere” og være “historieløs”.

Denne retorik etablerede en ramme, hvor Israels ret til selvforsvar blev fremhævet som et absolut princip, og ethvert fokus på de civile ofre i Gaza blev afvist som “historieløst” og en uacceptabel “relativisering”. Dette er ud fra vurderingsrammen en klar pro-israelsk klassifikation, da Socialdemokratiet anerkender Israels militære handlinger som legitime uden den mindste nævnen af besættelsen, apartheidstrukturer eller den ulige magtbalance. Dette har afspejlet sig i Socialdemokratiets stemmer, da de den 19. december 2023 stemte imod *B 84*, et borgerforslag om, at *Danmark skal fordømme israelske krigsforbrydelser i Gaza, øge dansk bistand til Palæstina og arbejde for en politisk løsning på konflikten* samt den 4. juni 2024, da de igen stemmer imod et borgerforslag om, at *Danmark har pligt til at forhindre folkedrab*.

Jesper Petersen siger i første behandling af sidstnævnte borgerforslag, at *“Danmark støtter Den Internationale Straffedomstol, ICC (...) Vi kan ikke politisk fra Folketinget drage konklusioner nu, men støtter altså det arbejde, der skal give os dem, og støtter, at Israel skal respektere og følge de pålæg, der kommer fra Den Internationale Domstol. (...) vi kan som Folketing ikke drage konklusionen politisk på nuværende tidspunkt.”* (Folketinget, 2024d). Vi ser endnu engang en tendens til ikke at ville fordømme Israel eller ud fra et forsigtighedsprincip afslutte diplomatiske og handelsmæssige relationer med en potentiel krigsforbrydarnation. I stedet lægges ansvaret væk fra regeringen og over på supranationale organisationer, som kan tage år, før de kommer til en afgørelse.

Statsministerens udtalelser har dog set ud til at have taget en drejning inden for de seneste par måneder; i Dagbladet Politiken kritiserer hun den 24. maj 2024 Israel for ikke at gøre nok for at beskytte børn og civile i Gaza og anerkender situationen som en humanitær katastrofe (Heinskou & Klarskov, 2024).

Under årsmødet i Aalborg den 15. september 2025 kritiserer hun Israel og Netanyahu og siger: *“Det er ikke selvforsvar at bruge sult som våben, (...) Det er ikke selvforsvar at forhindre nødhjælp i at komme frem. Det er usselt. Og det er ikke selvforsvar at accelerere ulovlige bosættelser. Det er destruktion.”* [Til Netanyahu:] *“Det her er dit ansvar. Med dig i spidsen. Så er det svært at kende det Israel, der var engang. Hvorfor lytter du ikke? Hvorfor er der intet af vores kritik, der gør indtryk? (...) At Danmark. Som gennem årtier har betragtet Israel som vores ven og allierede. At vi nu ser os nødsaget til at gå foran i EU for at samle opbakning til sanktioner mod jer. Nedkæmp Hamas. Få gidslerne fri. Alt andet er forkert. (...) Men tillad al den nødvendige nødhjælp nu! Stop bosættelserne. Lad ikke flere børn dø.”* (Kjærgaard, 2025).

På trods af denne skærpende kritik mod Israel fastholder hun dog til folketingsdebatten den 6. maj 2025: *“Den krig, der er i Mellemøsten, er startet på grund af et terrorangreb fra Hamas. Det er Hamas, der angreb Israel, ikke omvendt. Det har jeg valgt at bakke op om.”* (Folketinget, 2025)

Samlet vurdering

Socialdemokratiets position vurderes som *pro-israelsk* inden for den anvendte vurderingsramme.

Partiet afviser enhver ensidig anerkendelse af Palæstina og insisterer på en tostatsløsning under israelsk sikkerhedskontrol – en tilgang, der i praksis fastholder besættelsens grundlæggende præmisser. Socialdemokratiet prioriterer fortsat samarbejde med Israel på både militært, økonomisk og diplomatisk niveau og har konsekvent stemt imod forslag om sanktioner, boykot og våbenstop.

Partiets retorik og stemmeadfærd afspejler en klar tilslutning til den zionistiske grundantagelse om Israels legitime eksistens og ret til selvforsvar. De senere humanitære kritikpunkter af Netanyahus regering og bosættelsespolitikken ændrer ikke denne grundlæggende position, da de fortsat formuleres inden for en proportionalitets- og sikkerhedsdiskurs, der reproducerer besættelsens logik.

Socialdemokratiet kategoriseres derfor samlet som *pro-israelsk*, idet partiet både retorisk og politisk understøtter den eksisterende magtbalance, legitimerer Israels militære handlinger og afviser en strukturel solidaritet med det palæstinensiske folk.

Moderaterne

Grundspørgsmål 1: Anerkendelse af Palæstina og tostatsløsningen

Moderaterne fremhæver “pragmatisk idealisme” som det bærende princip for dansk udenrigspolitik. Ifølge udenrigsminister Lars Løkke Rasmussen skal Danmark forholde sig til verden, som den er, men samtidig fastholde værdier som demokrati, frihed og menneskerettigheder. Denne dobbelthed bliver tydelig i partiets tilgang til Palæstina-spørgsmålet, hvor værdibaseret idealisme i praksis underordnes sikkerhedspolitiske hensyn.

I forlængelse af flere europæiske landes anerkendelse af Palæstina i 2025 udtaler Lars Løkke Rasmussen, at Danmark – trods ønsket om en tostatsløsning og et frit Palæstina - endnu ikke er klar til at anerkende Palæstina som en selvstændig stat (Kroløkke, 2025). I stedet opstiller han fem betingelser som forudsætning for dansk anerkendelse: frigivelse af gidsler, afvæbning af Hamas, udelukkelse af Hamas fra fremtidig styring af Gaza, fortsatte reformer i det palæstinensiske selvstyre samt garantier for, at en fremtidig palæstinensisk stat demilitariseres (Politiken, 2025).

Disse betingelser fungerer i praksis som en barriere for anerkendelse, da de stiller krav, som kun en allerede anerkendt stat kan opfylde. Kravet om et “demilitariseret Palæstina” indebærer desuden, at den palæstinensiske stat nægtes retten til suverænitet og selvforsvar. Dermed fastholdes en asymmetrisk magtstruktur, hvor Israels sikkerhed definerer grænserne for palæstinensisk selvbestemmelse.

Moderaterne stemmer imod både B 140 (2024) og B 136 (2025) – forslag, der havde til formål at fremme anerkendelsen af Palæstina (Folketinget 2024a; Folketinget 2025a). Partiet gentager konsekvent, at en tostatsløsning er målet, men betoner samtidig Israels sikkerhedspolitiske interesser som en forudsætning for enhver anerkendelse.

Kategorisering

Ud fra den anvendte vurderingsramme kategoriseres Moderaterne som *pro-israelske*.

I folketinget stemmer Moderaterne imod både B 151 (2024) og B 177 (2025), der havde til formål at stoppe våbeneksporten til Israel (Folketinget 2024b; Folketinget 2025b). Den samme linje genfindes i partiets forhold til sanktioner. I august 2025 udtaler Løkke, at Danmark ikke vil arbejde for suspension af associeringsaftalen mellem EU og Israel, da dette kræver enstemmighed blandt medlemslandene (Rosendahl et al., 2025). I stedet foreslår han sanktioner mod to israelske ministre, Israels adgang til forskningsprogrammet Horizon samt muligheden for at afskære produkter fra de ulovligt besatte områder fra europæisk handel.

Grundspørgsmål 2: Fortsat samarbejde med Israel

Moderaternes forhold til Danmarks fortsatte samarbejde med Israel afspejler partiets overordnede linje om pragmatisk idealisme, hvor idealer om menneskerettigheder og folkeret underordnes hensynet til alliancer og internationale samarbejder. I dette spørgsmål undersøges partiets position på fire centrale områder: økonomisk, diplomatisk, militært samt i forhold til boykot og sanktioner.

Danmarks eksport af våbendele til Israel fungerer som et centralt eksempel på dette samarbejde. Allerede i juni 2023 rejser Information og Danwatch spørgsmålet om, hvorvidt Danmark lever op til sine forpligtelser over for international ret i forbindelse med eksporten af komponenter til F-35-kampfly og andre fælles projekter (Gjerdning & Andersen, 2023). Ifølge international ret er Danmark forpligtet til at foretage risikovurderinger, der skal forhindre, at eksporten bidrager til krigsforbrydelser og menneskerettighedskrænkelser. Artiklen afslører imidlertid, at Danmark siden 2013 ikke har gennemført disse vurderinger, når eksporten sker til allierede lande som USA. Det skyldes en praksisændring, der fritog Udenrigsministeriet for forpligtelsen, når eksporten var rettet mod NATO- og EU-lande.

Efter 7. oktober 2023 bliver denne praksis genstand for markant kritik, men Løkke forsøger gentagne gange at nedtone sagen. Han argumenterer for, at Danmark ikke selv har et ansvar, da USA som modtagerland skulle være forpligtet gennem FN's våbenhandelstraktat til at foretage de nødvendige vurderinger (Gjerdning & Andersen, 2024). Den amerikanske regering afviser dog denne fortolkning og præciserer, at USA ikke har juridiske forpligtelser i henhold til traktaten.

Det betyder i praksis, at Danmark mister kontrollen over de eksporterede våbende, så snart de er leveret til USA – et forhold, som eksperter i international lov, herunder professor Jacques Hartmann, betegner som et brud på international ret (Gjerding & Andersen, 2024).

Løkke fastholder, at Danmark er kontraktligt bundet til fortsat eksport via F-35-samarbejdet (Andersen, 2025). Dette argument modsiges imidlertid af, at lande som Norge, Storbritannien og Holland har stoppet tilsvarende leverancer uden konsekvenser – og med direkte henvisning til folkeretten (Andersen, 2025).

I Folketinget stemmer Moderaterne imod både B 151 (2024) og B 177 (2025), der havde til formål at stoppe våbeneksporten til Israel (Folketinget 2024b; Folketinget 2025b). Den samme linje genfindes i partiets forhold til sanktioner. I august 2025 udtaler Løkke, at Danmark ikke vil arbejde for suspension af associeringsaftalen mellem EU og Israel, da dette kræver enstemmighed blandt medlemslandene (Rosendahl et al., 2025). I stedet foreslår han sanktioner mod to israelske ministre, Israels adgang til forskningsprogrammet Horizon samt muligheden for at afskære produkter fra de ulovligt besatte områder fra europæisk handel.

Disse forslag har imidlertid ingen væsentlige økonomiske eller militære konsekvenser for Israel og fremstår snarere som symbolpolitik. Det understreges yderligere af, at Moderaterne tidligere har stemt imod B 71 (2023a), der specifikt sigtede mod at forbyde import af varer fra israelske bosættelser (Folketinget, 2023).

Når Løkke henviser til EU-enighed som forudsætning for handling, flytter han i praksis ansvaret væk fra Danmark og over på et forum, hvor han ved, at enighed er umulig. Lande som Tyskland og Ungarn har konsekvent blokeret forslag om sanktioner mod Israel, hvilket gør et samlet EU-initiativ illusorisk (Keller, 2025).

Kategorisering

Ud fra den anvendte vurderingsramme kategoriseres Moderaterne som *pro-israelske* i spørgsmålet om fortsat samarbejde med Israel.

Partiet stemmer konsekvent imod sanktioner, boykot og våbenstop. fastholder dansk deltagelse i våbenhandel gennem F-35-samarbejdet og prioriterer Israels sikkerhed over palæstinenserne beskyttelse. Moderaternes politik legitimerer derved fortsat militært og økonomisk samarbejde med Israel og bidrager til at opretholde status quo i konflikten.

Grundspørgsmål 3: Holdning til Israels krigsførelse efter 7/10

Moderaterne fastholder, at Israel har ret til selvforsvar og undlader at betegne Israels militære handlinger som folkedrab. Den 9. oktober 2023 skriver Lars Løkke Rasmussen på det sociale medie X: *“Danmark står i fuld solidaritet med Israel. Det budskab har jeg netop gentaget til møde med Israels ambassadør @DavidiAkov: Danmark fordømmer på det kraftigste terrorangrebet fra Hamas, og Israel har selvfølgelig fuld ret til at forsvare sig inden for rammerne af folkeretten”* (Rasmussen, 2023b). Måneden efter gentager han budskabet og fremhæver Israels ret til selvforsvar, også på bekostning af civile tab (Munksgaard et al., 2023). Omkring et halvt år senere ændres retorikken delvist. I foråret 2024 stiller Løkke spørgsmålstejn ved proportionaliteten i Israels krigsførelse (Corfixen, 2024). Udtalelsen falder samtidig med, at 30.000 palæstinensere anslås dræbt (Amnesty, 2024), og FN’s Menneskerettighedskontor konkluderer, at *“der er rimelig grund til at tro, at Israel begik folkedrab i Gaza”* (OHCHR, 2024). Løkke betegner dog spørgsmålet om folkeretsbrud som *“svært at bedømme”* (Corfixen, 2024). I Folketinget fremsættes flere forslag, der søger at standse Israels krigsforbrydelser: B 84 (2023) og B 165 (2024) (Folketinget, 2023b; Folketinget, 2024c). Moderaterne stemmer imod begge og fastholder, at Israel handler inden for retten til selvforsvar (Tofte, 2025).

Efter FN-kommissionens vurdering i september 2025 af Israels handlinger som folkedrab (Gede, 2025), udtaler Løkke: *“Det er ikke en domstol, og selve definitionen af et folkedrab er en juridisk term. Det har vi domstole til at afgøre. Der kører en sag der”* (Berlingske, 2025). Partiets gruppeformand, Henrik Frandsen, gentager holdningen under P1 Debatten: *“Når man er regering og står med det juridiske ansvar i forhold til en stat, så kalder man det ikke et folkedrab, før ICJ har afsagt en dom. Personligt er jeg ikke i tvivl om, at det der foregår i Gaza, er et folkedrab”* (DR, 2025a).

Da Løkke senere konfronteres med udtalelsen i Deadline, afviser han at udtale sig som privatperson: *“Jeg deltager ikke som privat Lars. Jeg deltager som landets udenrigsminister. Det er jo hverken Trump eller mine mavefornemmelser, der afgør, om det her kan defineres som folkedrab”* (DR, 2025b).

Moderaternes linje er konsekvent realpolitisk: partiet anerkender Israels ret til selvforsvar, men afviser at betegne krigsførelsen som folkedrab, før en domstol fastslår det. Samtidig stemmer partiet imod våbenhvile, fordømmelse af krigsforbrydelser og forslag om at handle for at forhindre folkedrab. Som beskrevet i grundspørgsmål 2 bidrager Danmark fortsat til Israels militære kapacitet gennem F-35-samarbejdet.

Samlet vurdering

I henhold til vurderingsrammen placeres Moderaterne som *pro-israelske*.

Partiet taler for en tostatsløsning på Oslo-præmisser, men gør anerkendelsen af Palæstina betinget af krav, der reelt umuliggør statens eksistens. De afviser sanktioner og boykot, fastholder våbeneksport og placerer ansvaret for handling hos EU snarere end Danmark. Moderaternes politik legitimerer dermed fortsat samarbejde med Israel – økonomisk, militært og diplomatisk – og reproducerer de eksisterende magtforhold i regionen.

I spørgsmålet om Israels krigsførelse efter 7. oktober støtter partiet Israels militære retorik om selvforsvar og afviser at anerkende folkedrabet, før en domstol måtte fastslå det. Den juridiske og diplomatiske neutralitet fungerer i praksis som en passiv accept af besættelsens fortsættelse, hvor retoriske udtryk for proportionalitet og bekymring ikke følges op af politisk handling.

Partiets udenrigspolitiske princip om “pragmatisk idealisme” fungerer som en elastisk ramme, der tillader, at værdibaserede idealer om menneskerettigheder og international ret kan tilsidesættes, når realpolitiske hensyn tilsiger det. Idealet om pragmatisme bliver dermed et argument for ikke-handling, mens idealismen reduceres til retorik. Den fremhævede idealisme bruges således til at signalere et etisk engagement, men uden at forpligte til konkret handling, når dette kolliderer med diplomatiske eller sikkerhedspolitiske interesser.

I spørgsmålet om Palæstina og Israel betyder det, at Moderaterne fastholder en position, hvor man samtidig kan kritisere volden og understøtte dens strukturelle årsager. Den pragmatiske idealisme, der skulle forene etik og realpolitik, fungerer i praksis som et værktøj til moralsk distance. Den gør det muligt at udtrykke bekymring uden forpligtelse og fordømmelse uden konsekvens. Dermed bliver pragmatismen et dække for passivitet, mens idealismen reduceres til et retorisk middel, der bevarer Danmarks internationale image snarere end at udfordre den uret, der udspiller sig.

Sammenfatning

Denne rapport har haft til formål at undersøge de danske folketingspartiers positioner i forhold til Palæstina efter 7. oktober 2023. Undersøgelsen er foretaget ud fra en vurderingsramme, der kombinerer islamisk normativ etik med antikolonial teori. Formålet har været at vurdere, hvordan partiernes udtalelser, stemmeafgivelser og politiske handlinger relaterer sig til spørgsmålet om retfærdighed (*‘adl*) og uret (*dhulm*) i relation til besættelsen af det historiske Palæstina.

Tilgangen tager afsæt i, at konflikten ikke kan forstås som et spørgsmål om “gensidig sikkerhed”, men som en kolonial besættelse og en moralsk uret. I denne optik vurderes partiernes politik ikke ud fra strategiske eller diplomatiske hensyn, men i forhold til, om de opretholder eller udfordrer den struktur, der muliggør fortsat besættelse og etnisk udrensning.

Selvom den islamiske dimension ikke har været anvendt som et direkte analytisk værktøj i gennemgangen af partierne, har den fungeret som en etisk og begrebsmæssig ramme, der har formet forståelsen af, hvad der i denne rapport betragtes som retfærdig eller uretfærdig politisk praksis. Analysen har således taget afsæt i faktiske stemmeafgivelser, udtalelser og politiske handlinger, men vurderet dem i lyset af, om de reproducerer eller udfordrer besættelsens og apartheidens strukturer.

Den islamiske tilgang har dermed tjent som et moralsk korrektiv forankret i islams dogmatiske grundlag, snarere end som et lukket eller ekskluderende filter – et redskab til at synliggøre, hvor magt og uretfærdighed normaliseres gennem vestlig diplomati og teknokratisk neutralitet.

Hvor den vestlige realpolitiske tradition typisk måler succes i stabilitet, forhandlingsdygtighed og såkaldt ”balancerede” positioner, insisterer den islamiske etik på at vurdere politiske handlinger ud fra deres moralske indhold: om de bidrager til *‘adl* (retfærdighed) eller til *dhulm* (uretfærdighed).

Som moralsk korrektiv fungerer den islamiske tilgang derfor som en etisk målestok, der afslører, hvordan neutralitet og proportionalitet i praksis ofte tjener til at legitimere status quo. Ved at sætte fokus på uret frem for magt, og på ansvar frem for strategisk interesse, synliggør denne tilgang de steder, hvor vestlige regeringer – herunder Danmark – skjuler politisk medskyld bag sproget om diplomati, procedurer og “folkeretlige vurderinger”. Den gør det muligt at se, at fraværet af handling ikke er neutralitet, men en aktiv medvirken til opretholdelsen af uret.

De tre grundspørgsmål – om anerkendelsen af Palæstina, samarbejdet med Israel og holdningen til Israels krigsførelse – har afdækket en bred politisk konsensus, hvor besættelsens præmis accepteres som legitim. Ingen af de analyserede partier opfylder kriterierne for en konsekvent *pro-palæstinensisk* position. De mest kritiske partier, Enhedslisten og SF, udfordrer visse aspekter af Israels politik, men forbliver inden for tostatslogikken, som implicit legitimerer den israelske stat. Alternativet og Radikale Venstre udtrykker humanitær bekymring, men uden at udfordre den strukturelle uret, og placeres derfor som *passive*. Socialdemokratiet, Moderaterne og Liberal Alliance indtager derimod tydeligt *pro-israelske* positioner og fastholder militært, økonomisk og diplomatisk samarbejde - mens de konsekvent afviser sanktioner, boykot og en ensidig anerkendelse af Palæstina.

Set i lyset af rapportens metodiske ramme viser analysen, at dansk politik som helhed fortsat er forankret i en zionistisk forståelsesramme - forstået som den uantastede præmis om Israels ret til eksistens og sikkerhed som stat – hvilket i praksis fastholder besættelsens struktur og marginaliserer palæstinenserne ret til selvbestemmelse. Den såkaldte “balance” mellem parterne fungerer i praksis som en moralsk forskydning, hvor uretfærdighed neutraliseres gennem teknokratisk diplomati. Denne “neutralitet” er ikke fravær af holdning, men en aktiv tilpasning til besættelsens orden.

I et islamisk-normativt perspektiv udgør denne tilpasning en form for *dhulm* – en stille medvirken til uret – ikke nødvendigvis gennem direkte støtte, men gennem tavshed, proportionalitetssprog og politisk komfort. Retfærdighed (*‘adl*) kræver derimod aktiv modstand mod undertrykkelse og en klar stillingtagen imod de strukturer, der legitimerer kolonial vold.

Den samlede vurdering er derfor, at den danske politiske konsensus – trods forskelle i retorik og symbolik – fortsat befinder sig på besættelsens side. Rapportens islamisk-antikoloniale ramme har synliggjort, at spørgsmålet om Palæstina ikke blot er et udenrigspolitisk emne, men et moralsk spejl for Danmarks placering i verdensordenen: mellem at forvalte uret, modarbejde den eller aktivt bidrage til den.

Litteraturliste

Socialistisk Folkeparti

Dyhr, P. O. (2023, 16. oktober). [Opslag]. *Facebook*. Hentet fra <https://www.facebook.com/pia.olsen.dyhr/posts/pfbid0jFzEmb9nMXgV1AGYnqJxsa zecevRUxZCKXtyfhdTzLbKLTMQTVMqypX77muk5A6il>

Folketinget (2023, 7. december). 1. behandling – B 84: Forslag til folketingsbeslutning om, at Danmark skal fordømme israelske krigsforbrydelser i Gaza, øge dansk bistand til Palæstina og arbejde for en politisk løsning på konflikten [Beslutningsforslag]. *Folketinget*. Hentet fra <https://www.ft.dk/samling/20231/beslutningsforslag/B84/index.htm>

Folketinget (2024a, 15. maj). 1. behandling – B 140: Forslag til folketingsbeslutning om anerkendelse af en selvstændig palæstinensisk stat [Beslutningsforslag]. *Folketinget*. Hentet fra <https://www.ft.dk/samling/20231/beslutningsforslag/B140/BEH1-79/forhandling.htm#tE938EC74786F4740AEF33CB26067233Btab1>

Folketinget (2024b, 7. februar). 1. behandling – B 71: Forslag til folketingsbeslutning om forbud mod import af varer fra israelske bosættelser [Beslutningsforslag]. *Folketinget*. Hentet fra <https://www.ft.dk/samling/20231/beslutningsforslag/B71/index.htm>

Folketinget (2024c, 15. november 2023). Som fremsat – B 71: Forslag til folketingsbeslutning om forbud mod import af varer fra israelske bosættelser [Beslutningsforslag]. *Folketinget*. Hentet fra https://www.ft.dk/samling/20231/beslutningsforslag/B71/som_fremsat.htm

Folketinget (2024d, 28. februar). Som fremsat – B 131: Forslag til folketingsbeslutning om afdækning af mulighederne for indførelse af økonomiske sanktioner mod Israel [Beslutningsforslag]. *Folketinget*. Hentet fra https://www.ft.dk/samling/20231/beslutningsforslag/B131/som_fremsat.htm

Folketinget (2024e, 17. maj). 1. behandling – B 131: Forslag til folketingsbeslutning om afdækning af mulighederne for indførelse af økonomiske sanktioner mod Israel [Beslutningsforslag]. *Folketinget*. Hentet fra <https://www.ft.dk/samling/20231/beslutningsforslag/B131/BEH1-79/forhandling.htm>

Folketinget (2024f, 17. maj). 1. behandling – B 165: Forslag til folketingsbeslutning om en øjeblikkelig og varig våbenhvile i Gaza [Beslutningsforslag]. *Folketinget*. Hentet fra <https://www.ft.dk/samling/20231/beslutningsforslag/B165/BEH1-95/forhandling.htm#E938EC74786F4740AEF33CB26067233Btab1>

Folketinget (2024g, 17. maj). 1. behandling – B 200: Forslag til folketingsbeslutning om, at Danmark har pligt til at forhindre folkedrab [Beslutningsforslag]. *Folketinget*. Hentet fra <https://www.ft.dk/samling/20231/beslutningsforslag/B200/BEH1-95/forhandling.htm>

Folketinget (2024h, 18. december). 1. behandling – B 53: Forslag til folketingsbeslutning om at sikre efterlevelse af Den Internationale Domstols juridiske vurdering vedrørende Israels besættelse af palæstinensiske områder [Beslutningsforslag]. *Folketinget*. Hentet fra <https://www.ft.dk/samling/20241/beslutningsforslag/B53/BEH1-38/forhandling.htm>

Folketinget (2025a, 27. februar). Som fremsat – B 136: Forslag til folketingsbeslutning om anerkendelse af en selvstændig palæstinensisk stat i FN [Beslutningsforslag]. *Folketinget*. Hentet fra https://www.ft.dk/samling/20241/beslutningsforslag/B136/som_fremsat.htm

Folketinget (2025b, 27. maj). 1. behandling – B 177: Forslag til folketingsbeslutning om, at Danmark skal stoppe al direkte og indirekte våbenhandel med Israel, inklusive F-35-samarbejdet [Beslutningsforslag]. *Folketinget*. Hentet fra <https://www.ft.dk/samling/20241/beslutningsforslag/B177/BEH1-101/forhandling.htm>

Graham-Harrison, E. & Abraham, Y. (2025, 21. august). Revealed: Israeli military's own data indicates civilian death rate of 83% in Gaza war. [Artikel]. *The Guardian*. Hentet fra <https://www.theguardian.com/world/ng-interactive/2025/aug/21/revealed-israeli-militarys-own-data-indicates-civilian-death-rate-of-83-in-gaza-war>

Hersom, S., & Rasmussen, F. F. (2024, 26. august). Danmarks største forsvarsvirksomhed vil styrke erhvervslivet. [Artikel]. *Dansk Industri*. Hentet fra <https://www.danskindustri.dk/brancher/di-produktion/nyheder/Udsendelser/2024/august/danmarks-storste-forsvarsvirksomhed-vil-styrke-erhvervslivet/>

Alternativet

Alternativet. (2024a). "Israel bør omgående suspenderes fra FN, og EU bør indføre handelssanktioner." [Opslag]. Facebook. Hentet fra <https://www.facebook.com/share/p/15dHaixh92/?mibextid=wwXlfr>

Alternativet. (2024b). "Rædslerne fortsætter i Gaza, og den israelske regering har vist med al tydelighed, at den ikke har tænkt sig at efterleve kravene fra Den Internationale Domstol (ICJ)..." [Opslag]. Facebook. Hentet fra <https://www.facebook.com/share/p/1PN14aXhCy/?mibextid=wwXlfr>

Alternativet. (2025). [Opslag]. Facebook. Hentet fra <https://www.facebook.com/share/p/1BWYbJzM3k/?mibextid=wwXlfr>

Faxe, S. (2024a). [Video]. Facebook. Hentet fra <https://www.facebook.com/share/v/1Cbg5joKSe/?mibextid=wwXlfr>

Faxe, S. (2024b). Folketingsdebat om beslutningsforslag B140: Anerkendelse af en selvstændig palæstinensisk stat. Folketinget, 28. maj 2024. Hentet fra <https://www.ft.dk/samling/20231/beslutningsforslag/B140/BEH2-100/forhandling.htm>

Folketinget. (2024a). B 140 – Forslag til folketingsbeslutning om anerkendelse af en selvstændig palæstinensisk stat [Beslutningsforslag]. Hentet fra <https://www.ft.dk/samling/20231/beslutningsforslag/B140/BEH2-100/forhandling.htm>

Folketinget. (2024b). B 84 – Forslag til folketingsbeslutning om, at Danmark skal fordømme israelske krigsforbrydelser i Gaza, øge dansk bistand til Palæstina og arbejde for en politisk løsning på konflikten (borgerforslag) [Beslutningsforslag]. Hentet fra <https://www.ft.dk/samling/20231/beslutningsforslag/b84/index.htm>

Folketinget. (2025a). B 136 – Forslag til folketingsbeslutning om anerkendelse af en selvstændig palæstinensisk stat i FN [Beslutningsforslag]. Hentet fra <https://www.ft.dk/samling/20241/beslutningsforslag/B136/index.htm>

Folketinget. (2025b). B 177 – Forslag til folketingsbeslutning om, at Danmark skal stoppe al direkte og indirekte våbenhandel med Israel, inkl. F-35-samarbejdet (borgerforslag) [Beslutningsforslag]. Hentet fra <https://www.ft.dk/samling/20241/beslutningsforslag/B177/BEH2-105/forhandling.htm>

Rosenkilde, F. (2023). Franciska Rosenkilde (ALT) § 20-spørgsmål US 20 – Om angrebene i Gaza [Folketingets spørgsmål]. Folketinget. Hentet fra <https://www.ft.dk/samling/20231/spoergsmaal/US20/index.htm>

Rosenkilde, F. (2025). Partier i opråb til regeringen efter ny offensiv i Gaza: Få fingeren ud. DR Nyheder, 16. september 2025. Hentet fra <https://www.dr.dk/nyheder/politik/partier-i-opraab-til-regeringen-efter-ny-offensiv-i-gaza-faa-fingeren-ud>

Enhedslisten

Council of the European Union. (2009, 15. juni). Common Position 2009/468/CFSP of 15 June 2009 updating Common Position 2001/931/CFSP on the application of specific measures to combat terrorism and repealing Common Position 2009/67/CFSP [Council common position]. Official Journal of the European Union, L 151, 45-50. Hentet fra <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:32009E0468>

Dragsted, P. (2023, 12. oktober). [Citat fra Facebook-opdatering]. Facebook. Hentet fra <https://www.facebook.com/pelle.dragsted/posts/pfbid02vZcNp5we3eDkPjXW6tkbmrBb31m7hpxQ4tQXxQMMv3VP35sK8fkLrSHWvaA1vvQEI>

Dragsted, P. (2024, 5. maj). Jeg er rigtig glad for, at der på Enhedslistens årsmøde, som forventet, var klar opbakning til vores holdning til Israel-Palæstina. [Opslag]. X. Hentet fra <https://x.com/pelledragsted/status/1787136344130519433>

Enhedslisten. (2024a). Enhedslisten er et anti-zionistisk parti [Årsmødevedtagelse]. Hentet fra <https://vores.enhedslisten.dk/wp-content/uploads/2024/05/Enhedslisten-er-et-anti-zionistisk-parti-2024-VEDTAGET.pdf>

Enhedslisten. (2024b, 16. april). Danmark skal sætte Israel stolen for døren [Nyhedsartikel]. Hentet fra <https://enhedslisten.dk/nyhed/danmark-skal-saette-israel-stolen-for-doeren/>

Enhedslisten. (2024c, 28. februar). Nordisk venstrefløj: Udeluk Israel fra Eurovision [Nyhedsartikel]. Hentet fra <https://enhedslisten.dk/nyhed/udeluk-israel-fra-eurovision/>

Enhedslisten. (2024d, 14. december). 2. Politisk udtalelse: Enhedslisten – altid på menneskerettighedernes og folkerettens side [Politisk udtalelse]. Hentet fra <https://vores.enhedslisten.dk/wp-content/uploads/2024/11/2.-Politisk-udtalelse-Enhedslisten-%E2%80%93-altid-paa-menneskerettighedernes-og-folkerettens-side-VEDTAGET.pdf>

Enhedslisten. (2024e, maj). 3. Vedtægtsændringer [Vedtaget dokument]. Hentet fra <https://vores.enhedslisten.dk/wp-content/uploads/2024/11/3.-Vedtaegtsaendringer.pdf>

Enhedslisten. (2025, 8. juni). Stop Israels folkedrab i Gaza [Udtalelse vedtaget på Enhedslistens årsmøde 2025]. Hentet fra <https://enhedslisten.dk/nyhed/stop-israels-folkedrab-i-gaza/>

Enhedslisten. (u.å.). Enhedslisten vil anerkende Palæstina som en selvstændig stat [Temaside]. Hentet fra <https://enhedslisten.dk/temaside/enhedslisten-vil-ankende-palaestina-som-en-selvstaendig-stat/>

Europæiske Union. (2024, 19. januar). Forordning (EU) 2024/386 af 19. januar 2024 om fastlæggelse af restriktive foranstaltninger over for dem, der støtter, muliggør eller fremmer voldshandlinger begået af Hamas og Palestinian Islamic Jihad [EU-forordning]. Hentet fra <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:02024R0386-20240913>

Folketinget. (2018, 23. januar). Forespørgsel nr. F 9 – Hvad vil regeringen i lyset af FN's Sikkerhedsråds resolution 2334 fra december 2016 og ny information om danske pensionskassers, investeringsforeningers og kommuners investeringer i virksomheder med aktiviteter i ulovlige bosættelser gøre for at rådgive og hjælpe private aktører og kommuner med at følge den vejledning, Danmark og andre EU-lande har offentliggjort, og leve op til deres internationale forpligtelser beskrevet i FN's retningslinjer for menneskerettigheder og erhverv? [Forespørgsel]. Hentet fra <https://www.ft.dk/samling/20171/forespørgsel/F9/BEH1-47/forhandling.htm>

Folketinget. (2023, 15. november). B71 – Forslag til folketingsbeslutning om forbud mod import af varer fra israelske bosættelser [Beslutningsforslag]. Hentet fra <https://www.ft.dk/samling/20231/beslutningsforslag/B71/index.htm>

Folketinget. (2024a, 16. april). Afstemning nr. 218 [Afstemningsresultat]. Hentet fra <https://www.ft.dk/samling/20241/afstem/218.htm>

Folketinget. (2024b, 28. maj). Afstemning nr. 393, 2023-24 [Afstemningsresultat]. Hentet fra <https://www.ft.dk/samling/20231/beslutningsforslag/b140/100/393/afstemning.htm>

Folketinget. (2024c, 28. maj). Afstemning nr. 394, 2023-24 [Afstemningsresultat]. Hentet fra <https://www.ft.dk/samling/20231/beslutningsforslag/b151/100/394/afstemning.htm>

Folketinget. (2025, 11. juni). Afstemning nr. 510, 2024-25 [Afstemningsresultat]. Hentet fra <https://www.ft.dk/samling/20241/beslutningsforslag/b136/105/510/afstemning.htm>

Hess Ahrensbach, A. (2025, 2. september). Administrationens juridiske bemærkninger [Notat]. Region Hovedstaden. Hentet fra <https://edagsorden.regionh.dk/cms/HtmlPublication-10194/enclosures/5.pdf>

Kjærgaard, J. (2023, 20. oktober). Enhedslisten dropper samarbejde med palæstinensisk organisation efter angreb på Israel [Nyhedsartikel]. Netavisen Pio. Hentet fra <https://piopio.dk/enhedslisten-dropper-samarbejde-med-palaestinensisk-organisation-efter-angreb-paa-israel>

Kjærgaard, J. (2024, 8. maj). Enhedslistens årsmøde afviser Palæstina-forslag [Nyhedsartikel]. Arbejderen. <https://arbejderen.dk/indland/enhedslistens-aarsmoede-afviser-palaestina-forslag/>

Larsen, H. (2024, 15. oktober). Pelle Dragsted langer ud efter «illoyale» partimedlemmer: De hører ikke hjemme i Enhedslisten [Nyhedsartikel]. Information. Hentet fra <https://www.information.dk/indland/2024/10/pelle-dragsted-langer-illoyale-partimedlemmer-hoerer-hjemme-enhedslisten>

Mach, T. P. (2025, 10. oktober). [Opslag]. Facebook. Hentet fra <https://www.facebook.com/trine.pertou.mach/posts/pfbid037vLacweAoUtS4hkjDWtQcnmravbZC69wch5kLaHPVHPpJzy8wWNy1n1x8FiheA1gl>

Mach, T. (2025, 31. oktober). [Opslag]. Facebook. Hentet fra <https://www.facebook.com/trinemach/posts/pfbid037vLacweAoUtS4hkjDWtQcnmravbZC69wch5kLaHPVHPpJzy8wWNy1n1x8FiheA1gl>

Region Hovedstaden. (2025, 3. februar). Svar på spørgsmål RR-125-24 vedrørende samarbejde med israelske virksomheder og institutioner stillet af Tormod Olsen (Ø) [Notat]. Hentet fra <https://www.regionh.dk/politik/spoergsmaal-fra-regionsraadet-til-administrationen/Documents/2024/Svar-paa-RR-125-24-vedr-spml-om-samarbejde-med-israelske-virksomheder-og-institutioner-stillet-af-Tormod-Olsen-%C3%98.pdf>

Region Sjælland. (2025, 23. september). Referat fra regionsrådsmøde den 23. september 2025 [Referat]. Hentet fra <https://dagsorden.regionsjaelland.dk/vis?Referat-Regionsraad-2022-2025-d.23-09-2025-kl.16.00&id=64d7f0c1-1d9c-4369-990c-de6be9af4364>

Ritzau. (2025, 9. oktober). Enhedslistens årsmøde afviser Israel-kritiske forslag. Avisen Danmark [Nyhedsartikel]. Hentet fra <https://avisendanmark.dk/danmark/enhedslisten-forkaster-israel-kritiske-forslag-paa-aarsmoede>

Westermann, P. (2025, 03. september). [Opslag]. Facebook. Hentet fra <https://www.facebook.com/photo.php?fbid=1335957378542555&id=100063849154758&set=a.230236275781343>

Liberal Alliance:

Berlingske. (2025, 7. august). Israel begår naturligvis ikke folkemord i Gaza [Nyhedsartikel]. *Berlingske*. Hentet fra https://www.berlingske.dk/kommentatorer/henrik-dahlisrael-begaar-naturligvis-ikke-folkemord-i-gaza?utm_source=social&utm_medium=facebook&utm_content=link_opslag&fbclid=IwY2xjawNDfFlleHRuA2FlbQlXMQBicmlkETFiRkhtMmhBdXB4b2g5TW56AR7GQU10e0k-YUZ10UkqK4Lj6LhRsaQfdl9aY2VYCYbQOh9ZF836HsnT4UAikQ_aem_9o_kgv--RuPaSZCWOYSfQg

Brask, L.-C. (2025a, 12. august). Folketingsmedlem reagerer på debatindlæg: Det er et palæstinensisk problem [Nyhedsartikel]. *Sjællandske Nyheder*. Hentet fra <https://www.sn.dk/art6370146/sjaelland/debat/folketingsmedlem-reagerer-paa-debatindlaeg-det-er-et-palaestinensisk-problem/>

Dall & Petersen. (2025, 1. august). Danske partier er stadig splittede i spørgsmålet om at anerkende Palæstina som stat [Nyhedsartikel]. *DR Nyheder*. Hentet fra <https://www.dr.dk/nyheder/indland/danske-partier-er-stadig-splittede-i-spoergsmaalet-om-ankerkende-palaestina-som-stat>

Dahl, H. (2025a, 20. april). "Palæstinenserne er en flok spader, der altid gør sig selv til ofre. Og altid siger nej til konstruktive løsninger. Kan I ikke bare hoppe i havet? Vi gider ikke høre på jer." [Opslag]. X. Hentet fra [Henrik Dahl på X: "@OmarShargawi Palæstinenserne er en flok spader, der altid gør sig selv til ofre. Og altid siger nej til konstruktive løsninger. Kan I ikke bare hoppe i havet? Vi gider ikke høre på jer." / X](#)

Dahl, H. (2025b, 21. oktober). "Vi skal stoppe støtten til UNRWA". [Opslag]. X. Hentet fra [Henrik Dahl på X: "Vi skal stoppe støtten til UNRWA. Ingen penge til organisationer, der fremmer terror, islamisme eller antisemitisme. Det burde være indlysende for enhver, der stadig besidder et minimum af dømmekraft. Men sådan er virkeligheden desværre ikke. EU sender fortsat millioner af https://t.co/lpg5DvFPQj" / X](#)

Dahl, H. (2025c, 17. september). For en uge siden undsage Ursula von der Leyen Israel. I dag går hun et skridt videre og annoncerer, at Kommissionen vil stoppe handelsaftalen med Israel [Opslag]. X. Hentet fra <https://x.com/BywaterJoanne/status/1968325412444061797?utm>

Daugaard, K. (2025a, 11. august). Det er intet mindre end uhyggeligt, gang på gang at opleve, hvordan lande som Iran, Syrien eller Afghanistan i FN- og IPU-regi slipper afsted uden kritik for deres uhyrligheder, mens Israel konstant er udråbt til hovedfjende [Opslag]. *Facebook*. Hentet fra <https://www.facebook.com/katrinedaugaard/posts/endnu-en-offer-historier-om-hvor-ond-israel-ernu-er-det-s%C3%A5-lige-at-jeg-sp%C3%B8rger-h/788995196997448/>

Daugaard, K. (2025b, 17. september). Israel udsulter ikke befolkningen i Gaza [Opslag]. *Facebook*. Hentet fra <https://www.facebook.com/share/p/1CkqsLCizr/>

DR. (2025, 19. september). *Køb ikke af israelerne?* [Podcast-afsnit, P1Debat]. P1. Hentet fra <https://www.dr.dk/lyd/p1/p1-debat/p1-debat-2025/koeb-ikke-af-israelerne-11162501385>

Folketinget. (2023, 19. december). B 84 Forslag til folketingsbeslutning om, at Danmark skal fordømme israelske krigsforbrydelser i Gaza, øge dansk bistand til Palæstina og arbejde for en politisk løsning på konflikten (borgerforslag) [Beslutningsforslag]. *Folketinget*. Hentet fra <https://www.ft.dk/samling/20231/beslutningsforslag/b84/index.htm>

Folketinget. (2024a, 31. maj). V 90 Om sultkatastrofen i Gaza [Beslutningsforslag]. *Folketinget*. Hentet fra <https://www.ft.dk/samling/20231/vedtagelse/v90/105/index.htm>

Folketinget. (2024b, 2. maj). B 28 Forslag til folketingsbeslutning om permanent stop for udviklingsbistand til de palæstinensiske selvstyreområder [Beslutningsforslag]. *Folketinget*. Hentet fra <https://www.ft.dk/samling/20231/beslutningsforslag/b28/88/296/afstemning.htm>

Folketinget. (2024c, 7. februar). Henrik Dahl stiller hasteforespørgsel i FT om at suspendere støtten til UNRWA [Beslutningsforslag]. *Folketinget*. Hentet fra <https://www.ft.dk/samling/20231/forespoergsel/F22/BEH1-55/forhandling.htm?utm>

Folketinget. (2025a, 11. juni). B 136 Forslag til folketingsbeslutning om anerkendelse af en selvstændig palæstinensisk stat i FN [Beslutningsforslag]. *Folketinget*. Hentet fra <https://www.ft.dk/samling/20241/beslutningsforslag/B136/105/afstemninger.htm>

Folketinget. (2025b, 11. juni). B 177 Forslag til folketingsbeslutning om, at Danmark skal stoppe al direkte og indirekte våbenhandel med Israel, inklusive F-35-samarbejdet (borgerforslag) [Beslutningsforslag]. *Folketinget*. Hentet fra <https://www.ft.dk/samling/20241/beslutningsforslag/B177/105/afstemninger.htm>

Folketinget. (2025c, 28. maj). V 83 Om Israels intensiverede angreb i Gaza og den humanitære situation [Beslutningsforslag]. *Folketinget*. Hentet fra [V 83 - 2024-25 \(oversigt\)](#); Folketinget opfordrer regeringen til, bilateralt samt gennem EU og FN, fortsat at arbejde for, at Israel overholder folkeretten og afværger den humanitære katastrofe i Gaza. Folketinget noterer sig EU's iværksættelse af en gennemgang af artikel 2 i EU's associeringsaftale med Israel og opfordrer regeringen til at respektere dens udkomne. / Folketinget

Folketinget. (2025d, 23. maj). F 34 Om Israels intensiverede angreb i Gaza og den humanitære situation [Beslutningsforslag]. *Folketinget*. Hentet fra [F 34 - 2024-25 \(oversigt\)](#); Hvad vil regeringen – i lyset af Israels intensiverede angreb i Gaza og den katastrofale humanitære situation – gøre for at bremse den folkeretsstridige invasion og imødegå nye israelske krigsforbrydelser samt massive civile tab? / Folketinget

Folketinget. (2025e, 19. december). V 84 Forslag til folketingsbeslutning om, at Danmark skal fordømme israelske krigsforbrydelser i Gaza, øge dansk bistand til Palæstina og arbejde for en politisk løsning på konflikten (borgerforslag) [Beslutningsforslag]. *Folketinget*. Hentet fra [V 84 - 2024-25 \(oversigt\)](#); Folketinget konstaterer, at Israel har ret til at forsvare sig mod terrororganisationen Hamas og har ret til at forsøge at finde gidslerne i Gaza og få dem fri. Folketinget konstaterer endvidere, at Israel nu lader nødhjælp komme ind i Gaza, så en sultkatastrofe kan undgås. / Folketinget

Jakobsen, S. (2025, 16. oktober). ”Jeg har med stor glæde fulgt frigivelsen af Israelske gidsler” [Opslag]. Facebook. Hentet fra <https://www.facebook.com/100063765098226/posts/1392634339538723/?mibextid=rS40aB7S9Ucbxw6v>

Liberal Alliance. (2021, 27. maj). Er der hold i snakken om aktivistiske forskere? [Artikel]. *Liberal Alliance*. Hentet fra <https://www.liberalalliance.dk/blog/er-der-hold-i-snakken-om-aktivistiske-forskere/?utm>

Liberal Alliance. (2025, 11. august). Israel begår naturligvis ikke folkemord i Gaza [Artikel]. *Liberal Alliance*. Hentet fra <https://www.liberalalliance.dk/blog/israel-begaar-naturligvis-ikke-folkemord-i-gaza/>

Liberal Alliance. (2025a, 5. september). To-statsløsning "stendød." [Artikel]. *Liberal Alliance*. Hentet fra <https://www.liberalalliance.dk/blog/den-danske-palaestina-strategi-har-intet-at-goere-med-virkeligheden/>

Liberal Alliance. (2025b, 23. april). Bliver de civile palæstinensere glemt i frihedskampen? [Artikel]. *Liberal Alliance*. Hentet fra <https://www.liberalalliance.dk/blog/bliver-de-civile-palaestinensere-glemte-i-frihedskampen/>

MIFF. (2025, 28. august). Henrik Dahl: – Vestens manglende mod har givet Hamas frie tøjler [Artikel]. *MIFF*. Hentet fra <https://miff.dk/mediedaekning/2025/08/28henrik-dahl-vestens-manglende-mod-har-givet-hamas-frie-toejler.htm>

Vanopslagh, A. (2024a, 7. maj). "Jo, anti-zionisme er anti-semitisme...." [Opslag]. X. Hentet fra [Alex Vanopslagh på X: "Jo, anti-zionisme er anti-semitisme. Et af budskaberne hos de pro-palæstinensiske demonstranter ved Københavns Universitet er en gammel venstrefløjsklassiker: At "antizionisme ikke er antisemitisme." Som så ofte før tvivler jeg på, om de propalæstinensiske demonstranter" / X](#)

Vanopslagh, A. (2024b, 8. januar). "Jeg anerkender fuldt ud ønsket om at stoppe det palæstinensiske folks lidelser." [Opslag]. X. Hentet fra <https://x.com/AlexVanopslagh/status/1744433697397366864>

Vanopslagh, A. (2025, 7. august). "Nej Danmark skal ikke "anerkende Palæstina" nu [Opslag]. Hentet fra [Alex Vanopslagh på X: "Nej, Danmark skal ikke "anerkende Palæstina" nu Der er alt mulig grund til at være kritisk overfor Netanyahu-regeringen og den fortsatte krig i Gaza. DK og EU skal lægge pres på Israel - men vejen frem er ikke at anerkende en palæstinensisk stat. Af flere grunde: 1\) Vi https://t.co/kC90SqaUh7" / X](#)

Radikale Venstre

Altinget. (2023, 4. november). Radikale er på direkte kollisionskurs med sine pro-palæstinensiske vælgere. Hentet fra <https://www.altinget.dk/artikel/radikale-er-paa-direkte-kollisionskurs-med-sine-pro-palaestinensiske-vaelgere>

Berlingske. (2024, 19. april). Radikal leder langer ud efter Mette Frederiksen for Israel-kurs. Hentet fra [https://www.berlingske.dk/politik/radikal-leder-langer-ud-efter-mette-frederiksen-for-israel-kurs?](https://www.berlingske.dk/politik/radikal-leder-langer-ud-efter-mette-frederiksen-for-israel-kurs?gaa_at=eafs&gaa_n=ASWzDAinhcUFGv_Jg1hX03rKDkK61G4is13nq3J1LxIOjG_EvAaTwMeB_P9_ddhLxVw%3D&gaa_ts=68dba9f0&gaa_sig=SgGpb9oEL6thhXZF4ce6kQVAG-Y_1iEGKWuRY_Qf1A5d7l3SEnimEixhFtElidMymmVm3ou8GvJUg8bX9UjmDw%3D%3D)

[gaa_at=eafs&gaa_n=ASWzDAinhcUFGv_Jg1hX03rKDkK61G4is13nq3J1LxIOjG_EvAaTwMeB_P9_ddhLxVw%3D&gaa_ts=68dba9f0&gaa_sig=SgGpb9oEL6thhXZF4ce6kQVAG-Y_1iEGKWuRY_Qf1A5d7l3SEnimEixhFtElidMymmVm3ou8GvJUg8bX9UjmDw%3D%3D](https://www.berlingske.dk/politik/radikal-leder-langer-ud-efter-mette-frederiksen-for-israel-kurs?gaa_at=eafs&gaa_n=ASWzDAinhcUFGv_Jg1hX03rKDkK61G4is13nq3J1LxIOjG_EvAaTwMeB_P9_ddhLxVw%3D&gaa_ts=68dba9f0&gaa_sig=SgGpb9oEL6thhXZF4ce6kQVAG-Y_1iEGKWuRY_Qf1A5d7l3SEnimEixhFtElidMymmVm3ou8GvJUg8bX9UjmDw%3D%3D)

DR. (2024, 2. marts). Tre tidligere udenrigsministre: Ingen fred før palæstinenserne får deres egen stat. Hentet fra <https://www.dr.dk/nyheder/udland/tre-tidligere-udenrigsministre-ingen-fred-foer-palaestinenserne-faar-deres-egen-stat>

DR. (2025, 16. september). Partier i opråb til regeringen efter ny offensiv i Gaza: 'Få fingeren ud!'. Hentet fra <https://www.dr.dk/nyheder/politik/partier-i-opraab-til-regeringen-efter-ny-offensiv-i-gaza-faa-fingeren-ud>

Facebook. (2025, 11. juni). Martin Lidegaard. Hentet fra <https://www.facebook.com/martin.lidegaard/posts/en-stor-tak-til-alle-jer-der-har-st%C3%B8ttet-og-k%C3%A6mpet-for-borgerforslaget-om-at-sto/1224073392432473/>

Folketinget. (2024, 7. februar). F 15 Om afhjælpning af konflikten mellem Israel og Gaza. Hentet fra <https://www.eu.dk/samling/20231/foresporgsel/F15/BEH1-55/forhandling.htm>

Folketinget. (2024, 16 april). B 151 Forslag til folketingsbeslutning om stop for våbenhandel med Israel. Hentet fra <https://www.ft.dk/samling/20231/beslutningsforslag/B151/BEH1-79/forhandling.htm>

Folketinget. (2024, 2. maj). B 28 Forslag til folketingsbeslutning om permanent stop for udviklingsbistand til de palæstinensiske selvstyreområder. Hentet fra <https://www.ft.dk/samling/20231/beslutningsforslag/b28/88/296/afstemning.htm>

Folketinget. (2024, 28. maj). B 140 Forslag til folketingsbeslutning om anerkendelse af en selvstændig palæstinensisk stat. Hentet fra <https://www.ft.dk/samling/20231/beslutningsforslag/B140/BEH2-100/forhandling.htm>

Folketinget. (2025, 11. juni). B 136 Forslag til folketingsbeslutning om anerkendelse af en selvstændig palæstinensisk stat i FN. Hentet fra <https://www.ft.dk/samling/20241/beslutningsforslag/B136/105/afstemninger.htm>

Hovedstadens Radikale Venstre. (2024, 27. april). Udtalelse: Anerkend Palæstina som selvstændig stat. Hentet fra <https://radikalehovedstaden.dk/udtalelse-ankend-palaestina-som-selvstaendig-stat/>

Radikales Hovedbestyrelse. (2024, november). Danmark bør efterleve ICC's arrestordrer (november 2024). Hentet fra <https://www.radikale.dk/politik/vedtagelser/udtalelser-fra-hovedbestyrelsen/>

Radikale Venstre. (2025, 2. oktober). Samira Nawa efter rejse til Vestbredden: Jeg var turist i andre menneskers mareridt. Hentet fra <https://www.radikale.dk/aktuelt/nyhed/samira-nawa-efter-rejse-til-vestbredden-jeg-var-turist-i-andre-menneskers-mareridt/>

Radikale Venstres Hovedbestyrelse. (2025, 30. august). Hungersnød og fortsat krig i Gaza kræver øjeblikkelig handling. Hentet fra <https://www.radikale.dk/aktuelt/nyhed/hungersnoed-og-fortsat-krig-i-gaza-kraever-oeblikkelig-handling/>

United Nations Human Rights. (2025, 16. september). Israel has committed genocide in the Gaza Strip, UN Commission finds. Hentet fra <https://www.ohchr.org/en/press-releases/2025/09/israel-has-committed-genocide-gaza-strip-un-commission-finds>

Socialdemokratiet

DR. (2023, 8. oktober). *Mette Frederiksen: Vi støtter Israel og landets ret til at forsvare sig selv* [Nyhedsartikel]. Hentet fra <https://www.dr.dk/nyheder/udland/mette-frederiksen-vi-stoetter-israel-og-landets-ret-til-forsvare-sig-selv>

DR. (2024, 24. september). *Mette Frederiksen om situationen i Libanon* [Nyhedsartikel]. Hentet fra <https://www.dr.dk/nyheder/udland/mette-frederiksen-om-situationen-i-libanon#!/>

DR. (2025, 19. september). *Køb ikke af israelerne?* [Podcast-afsnit, P1Debat]. Hentet fra <https://www.dr.dk/lyd/p1/p1-debat/p1-debat-2025/koeb-ikke-af-israelerne-11162501385>

Folketinget. (2023, 7. december). *B 84 – Forslag til folketingsbeslutning om, at Danmark skal fordømme israelske krigsforbrydelser i Gaza, øge dansk bistand til Palæstina og arbejde for en politisk løsning på konflikten: Forhandling (1. behandling).* Hentet fra <https://www.ft.dk/samling/20231/beslutningsforslag/B84/BEH1-31/forhandling.h>

Folketinget. (2024a, 7. februar). *B 71 – Forslag til folketingsbeslutning om forbud mod import af varer fra israelske bosættelser: Forhandling (1. behandling)* [Beslutningsforslag]. Hentet fra <https://www.ft.dk/samling/20231/beslutningsforslag/B71/BEH1-55/forhandling.htm>

Folketinget. (2024b, 14. maj). *US 48 – Om at anerkende Palæstina som stat* [§ 20-spørgsmål]. Hentet fra <https://www.ft.dk/samling/20231/spoergsmaal/US48/index.htm>

Folketinget. (2024c, 16. april). *B 151 – Forslag til folketingsbeslutning om stop for våbenhandel med Israel: Forhandling (1. behandling)* [Beslutningsforslag]. Hentet fra <https://www.ft.dk/samling/20231/beslutningsforslag/B151/BEH1-79/forhandling.htm>

Folketinget. (2024d, 17. maj). *B 200 – Forslag til folketingsbeslutning om, at Danmark har pligt til at forhindre folkedrab: Forhandling (1. behandling)* [Borgerforslag]. Hentet fra <https://www.ft.dk/samling/20231/beslutningsforslag/B200/BEH1-95/forhandling.htm>

Folketinget. (2024e, 17. maj). *Forhandling om beslutningsforslag B200: "Danmark har pligt til at forhindre folkedrab"* [Referat]. Hentet fra <https://www.ft.dk/samling/20231/beslutningsforslag/B200/BEH1-95/forhandling.htm>

Folketinget. (2025a, 6. maj). *US 56 – Om Israels angreb i Gaza* [§ 20-spørgsmål]. Hentet fra <https://www.ft.dk/samling/20241/spoergsmaal/us56/index.htm>

Heinskou, N., & Klarskov, K. (2024, 24. maj). »En humanitær katastrofe af en kaliber som er svær at forstå«. *Politiken*. Hentet fra <https://politiken.dk/danmark/politik/art9912703/%C2%BBEn-humanit%C3%A6r-katastrofe-af-en-kaliber-som-er-sv%C3%A6r-at-forst%C3%A5%C2%AB>

Kjærgaard, J. (2025, 15. september). *Hidtil hårdeste angreb på den israelske premierminister: "Det er ikke selvforsvar at bruge sult som våben"*. *Netavisen Pio*. Hentet fra <https://piopio.dk/hidtil-haardeste-angreb-paa-den-israelske-premierminister-det-er-ikke-selvforsvar-bruge-sult-som?utm>

Københavns Kommune. (2025, 6. marts). *Navngivning af Palæstinas Plads efter høring, Nørrebro* (Referat, Borgerrepræsentationen, punkt 5). Hentet fra <https://www.kk.dk/dagsordener-og-referater/Borgerrepr%C3%A6sentationen/m%C3%B8de-06032025/referat/punkt-5>

Politiken. (2023, 9. november). *Mette Frederiksen beder justitsminister se på sympati med terror* [Nyhedsartikel]. Hentet fra <https://www.politiken.dk/danmark/art9613299/Mette-Frederiksen-beder-justitsminister-se-p%C3%A5-sympati-med-terror>

Statsministeriet. (2023, 14. oktober). *Statsminister Mette Frederiksens tale i Københavns synagoge den 14. oktober 2023* [Tale]. Hentet fra <https://stm.dk/statsministeren/taler/statsminister-mette-frederiksens-tale-i-koebenhavns-synagoge-den-14-oktober-2023/> (stm.dk)

TV 2 Nyheder. (2023, 10. oktober). *Mette Frederiksen lagde blomster ved ambassade: Israel har ret til at forsvare sig selv, og det vil kræve nogle ofre*. Hentet fra <https://nyheder.tv2.dk/udland/2023-10-10-mette-frederiksen-lagde-blomster-ved-ambassade-israel-har-ret-til-at-forsvare-sig-selv-og-det-vil-kraeve-nogle-ofre>

Moderaterne

Amnesty International. (2024, 3. juli). *Gaza: Antallet af mulige krigsforbrydelser står i kø* [Artikel]. Amnesty International. Hentet fra: <https://amnesty.dk/gaza-antallet-af-plausible-krigsforbrydelser-staar-i-koe/>

Andersen, L. S. (2025, 15. oktober). *Løkke undgik at forholde sig til ømt punkt i sag om forsendelser af reservedele til Israel* [Artikel]. Information. Hentet fra: <https://www.information.dk/indland/2025/10/loekke-undgik-forholde-oemt-punkt-sag-forsendelser-reservedele-israel>

Corfixen, K. (2024, 01. marts). *Efter Løkkes udtalelser om Israel: Er der intern uenighed i regeringen?* [Artikel]. Politiken. Hentet fra: <https://politiken.dk/danmark/politik/art9784890/Efter-L%C3%B8kkes-udtalelser-om-Israel-Er-der-intern-uenighed-i-regeringen>

Det Europæisk Råd. (u.å). *EU's sanktioner mod Rusland kort fortalt* [Artikel]. Artikel. Hentet fra: <https://www.consilium.europa.eu/da/policies/sanctions-against-russia-explained/>

DR. (2025a, 17. september). *P1 Morgen* [Radio]. Hentet fra: <https://www.dr.dk/lyd/p1/p1-morgen/p1-morgen-2025/onsdag-17-sep-2025-11802533383>

DR. (2025b, 09. oktober). *Deadline: Fred i Gaza?* [TV-program]. Hentet fra: https://www.dr.dk/drtv/episode/deadline_-fred-i-gaza_551516

Folketinget. (2023a, 15. november). *B 71 Forslag til folketingsbeslutning om forbud mod import af varer fra israelske bosættelser.* [Beslutningsforslag]. Folketinget. Hentet fra: <https://www.ft.dk/samling/20231/beslutningsforslag/b71/index.htm>

Folketinget. (2023b, 16. november). *B 84 Forslag til folketingsbeslutning om, at Danmark skal fordømme israelske krigsforbrydelser i Gaza, øge dansk bistand til Palæstina og arbejde for en politisk løsning på konflikten (borgerforslag).* [Borgerforslag]. Folketinget. Hentet fra: <https://www.ft.dk/samling/20231/beslutningsforslag/b84/index.htm>

Folketinget. (2024a, 29. februar). B 140 Forslag til folketingsbeslutning om anerkendelse af en selvstændig palæstinensisk stat. [Beslutningsforslag].

Folketinget. Hentet fra:

<https://www.ft.dk/samling/20231/beslutningsforslag/B140/index.htm>

Folketinget. (2024b, 01. marts). B 151 Forslag til folketingsbeslutning om stop for våbenhandel med Israel. [Beslutningsforslag]. Folketinget. Hentet fra:

<https://www.ft.dk/samling/20231/beslutningsforslag/B151/BEH1-79/forhandling.htm>

Folketinget. (2024d, 19. april). B 200 Forslag til folketingsbeslutning om, at Danmark har pligt til at forhindre folkedrab (borgerforslag). [Borgerforslag]. Folketinget.

Hentet fra:

https://www.ft.dk/samling/20231/beslutningsforslag/B200/som_fremsat.htm

Folketinget. (2025a, 27. februar). B 136 Forslag til folketingsbeslutning om anerkendelse af en selvstændig palæstinensisk stat i FN. [Beslutningsforslag].

Folketinget. Hentet fra:

<https://www.ft.dk/samling/20241/beslutningsforslag/B136/index.htm>

Folketinget. (2025b, 02. maj). B 177 Forslag til folketingsbeslutning om, at Danmark skal stoppe al direkte og indirekte våbenhandel med Israel, inklusive F-35-samarbejdet (borgerforslag). [Borgerforslag]. Folketinget. Hentet fra:

<https://www.ft.dk/samling/20241/beslutningsforslag/b177/index.htm>

Gede, C. S. (2025, 16. september). FN-efterforskere: Israel begår folkedrab i Gaza [Artikel]. DR. Hentet fra: <https://www.dr.dk/nyheder/udland/fn-efterforskere-israel-begaar-folkedrab-i-gaza>

Gjerdning, S., & Andersen, L. S. (2023, 23. juni). Efter anklager om ulovlig våbeneksport: Myndighederne ændrer praksis [Artikel]. Information. Hentet fra:

<https://www.information.dk/indland/2023/06/anklager-ulovlig-vaabeneksport-myndighederne-aendrer-praksis>

Gjerdning, S., & Andersen, L. S. (2024, 20. februar). Løkkes forklaring smuldrer i sag om danske våbenleverancer til Israels kampfly [Artikel]. Information. Hentet fra:

<https://www.information.dk/indland/2024/02/loekkes-forklaring-smuldrer-sag-danske-vaabenleverancer-israels-kampfly>

Keller, T. (2025, 31. august). *Indtil Tyskland rykker sig, kommer der ingen fælles EU-sanktioner mod Israel* [Artikel]. Information. Hentet fra: <https://www.information.dk/udland/2025/08/indtil-tyskland-rykker-kommer-ingen-faelles-eu-sanktioner-israel>

Kroløkke, S. H. (2025, 22. september). *Løkke kommer med tre krav, hvis Danmark skal anerkende Palæstina som stat* [Artikel]. DR. Hentet fra: <https://www.dr.dk/nyheder/udland/loekke-kommer-med-tre-krav-hvis-danmark-skal-ankerkende-palaestina-som-stat>

Munsgaard, P. G., Buhl, T., & Schjerbeck, J. G. (2023, 11. november). *Løkke står fast på dansk støtte til Israel trods civile tab* [Artikel]. DR. Hentet fra: <https://www.dr.dk/nyheder/politik/loekke-staar-fast-paa-dansk-stoette-til-israel-trods-civile-tab>

Politiken. (2025, 22. september). *Løkke i New York: Her er Danmarks betingelser for at anerkende Palæstina som stat* [Artikel]. Politiken. Hentet fra <https://politiken.dk/internationalt/art10558566/Her-er-Danmarks-betingelser-for-at-ankerkende-Pal%C3%A6stina-som-stat>

Rasmussen, L. L. (2023a, 17. maj). *Vores politik skal være styret af "pragmatisk idealisme"* [Udtalelse]. Udenrigsministeriet. Hentet fra: <https://um.dk/om-os/ministrene/udenrigsministeren/udenrigsminister-lars-loekke-rasmussen/vores-politik-skal-vaere-styret-af-pragmatisk-idealisme>

Rasmussen, L. L. (2023b, 9. oktober). [Opslag]. X. <https://x.com/larsloekke/status/1711367475210699204>

Ritzau. (2025, 16. september). *Løkke holder sig stadig fra at kalde Israels kamphandlinger for folkedrab* [Artikel]. Berlingske. Hentet fra: <https://www.berlingske.dk/politik/loekke-holder-sig-stadig-fra-at-kalde-israels-kamphandlinger-for-folkedrab>

Rosendahl, N. B., Wang, L. F., & Sindberg, M. (2025, 28. august). *Løkke vil ikke arbejde for at suspendere associeringsaftale mellem EU og Israel* [Artikel]. Information. Hentet fra: <https://www.information.dk/indland/2025/08/loekke-arbejde-suspendere-associeringsaftale-mellem-eu-israel>

Tofte, L. R. (2025, 07. juli). *Løkke enig med danskerne: De menneskelige konsekvenser i Gaza er for store* [Artikel]. DR. Hentet fra: <https://www.dr.dk/nyheder/politik/loekke-enig-med-danskerne-de-menneskelige-konsekvenser-i-gaza-er-store>

United Nations Human Rights Office Of The High Commissioner. (2024, 25. marts). *A/HRC/55/73: Report of the Special Rapporteur on the situation of human rights in the Palestinian territories occupied since 1967* (Artikel A/HRC/55/73). Hentet fra: <https://www.ohchr.org/en/documents/country-reports/ahrc5573-report-special-rapporteur-situation-human-rights-palestinian>

